

2005. évi XVIII. törvény

a távhőszolgáltatásról

Az Országgyűlés a felhasználók biztonságos, megfelelő minőségű és gazdaságos távhőellátása érdekében az objektív, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes szabályozás kialakítása érdekében, a fogyasztóvédelem, az energiahatékonyság, az energiatakarékosság és környezetvédelem követelményeire figyelemmel a következő törvényt alkotja:

I. A távhőszolgáltatás hatályos jogi szabályozása

1. A Magyar Országgyűlés 1998. március 10-én fogadta el a távhőszolgáltatásról szóló 1998. évi XVIII. törvényt (a továbbiakban: Tszt.), amely 1998. június 22-én lépett hatályba.

A távhőszolgáltatás területén nincs egységes előírásokat tartalmazó európai uniós irányelv, így ebből származó jogharmonizációs követelmény sincs. Az 1998. óta hatályos Tszt. előírásai összhangban vannak több uniós tagállam jogi szabályozásával.

2. A Tszt. egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról a Kormány az 1/1999. (I. 1.) Korm. rendeletben intézkedett, amelynek mellékletét képezi a közüzemi jogviszony általános szabályait tartalmazó Távhőszolgáltatási Közüzemi Szabályzat.

A Tszt. felhatalmazta az illetékes helyi önkormányzatok képviselő-testületeit, hogy önkormányzati rendeletben, a közüzemi jogviszony tekintetében további részletes szabályokat határozhasson meg.

3. A Tszt. a helyi önkormányzatok képviselő-testületére bízta annak meghatározását, hogy a távhőszolgáltatásban addig érvényesülő átalánydíjas szolgáltatást mely időpontban kívánja megszüntetni, de végső határidőként a Tszt. hatályba lépését követő ötödik évet határozta meg. Ez alatt az időtartam alatt - amelynek végső határnapja 2003. június 22. volt - a távhőszolgáltatók folyamatosan készültek fel a szolgáltatott távhő mérésére és mérés szerinti elszámolására, amelyet a törvényi előírásoknak megfelelően meg is valósítottak.

4. Az Európai Unió jogharmonizációs követelmények, az energiaszektor egyes ágazati törvényeinek módosítását, illetve új törvények megalkotását tette szükségessé.

Ennek megfelelően a Magyar Országgyűlés megalkotta:

- a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvényt (hatályba lépése 2003. január 1.),

- a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvényt (hatályba lépése 2004. január 1.), amely a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvényt is jelentős mértékben módosította.

E törvények - többek között - pontosítják és bővítik a Magyar Energia Hivatal jogállását a hatáskörébe tartozó termelői és szolgáltatói létesítményekkel kapcsolatban.

Hatályba léptek az említett törvények felhatalmazásai alapján kiadott, a részletes szabályozásokat tartalmazó végrehajtási rendeletek is.

5. A távhőszolgáltatás területén - a Tszt-n túlmenően - több kapcsolódó törvény, kormányrendelet és önkormányzati rendelet egybevetése, összefüggéseinek megkeresése alapján lehet egyértelműen meghatározni a szolgáltatási viszonyokat.

A vonatkozó, kiemelt érdemlő jogszabályi rendelkezések a következők:

- A Polgári Törvénykönyvnek a jogharmonizáció keretében módosított és 2004. május 1-jén hatályba lépett, a közüzemi szerződésről szóló új 387. §-ában és 388. §-ában felvett rendelkezés, amely a közüzemi szerződések egyik alanyának a fogyasztónak az elnevezését „felhasználó” elnevezésre változtatta.

- A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvénynek az a rendelkezése amely szerint az önkormányzatok feladatkörébe tartozik a lakosság közszolgáltatásokkal való ellátása, a helyi energiaszolgáltatás.

- Az állami vagyon önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 1991. évi XXXIII. törvény az állami tulajdonú, tanácsi közüzemek kezelésében lévő távhőellátó berendezéseket a települési önkormányzat tulajdonába adta.

- A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény szabályozza a társasházi lakások és közös használatú helyiségek és az osztatlan közös tulajdon tulajdoni viszonyait, az ezzel kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket, a költségviselés módját.

- A szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény rendelkezik a lakásszövetkezetek és a szövetkezeti tagok tulajdoni viszonyairól, beleértve a központi (fűtési és melegvíz ellátó) berendezés (felhasználói berendezések) tulajdonlásával kapcsolatos jogviszonyokat is. (A lakásszövetkezetekről szóló külön törvényt az Országgyűlés 2004. november 15-én elfogadta.)

- Az árak megállapításáról szóló többször módosított 1990. évi LXXXVII. törvény a távhőszolgáltatás (lakossági távfűtés és melegvíz-szolgáltatás) díjainak megállapítását a települési önkormányzatok képviselő-testületének hatáskörébe utalja. A villamosenergia-termelői engedéllyel rendelkező erőműből kiadott hő- és melegvíz árhatósági jogkörét a gazdasági és közlekedési miniszter látja el, míg ugyanezen termékek árát a villamosenergia-termelői engedéllyel nem rendelkező erőművek esetében a települési önkormányzat képviselő-testülete állapítja meg.

6. A műszakilag összefüggő távhőszolgáltató rendszerek több tulajdonos között oszlanak meg; a szolgáltatás határa és a tulajdoni határok nem esnek egybe. A lakóépületek belső fűtési rendszere az épület tulajdonosáé (társasházi közösség, lakásszövetkezet, stb.). Az igényelt színvonalú szolgáltatáshoz szükséges hőmennyiség átadása a távhőszolgáltatók, az egyes épületrészek ellátásának biztosítása, azaz az épületen belüli vezetékek és felhasználói berendezések üzemképes állapotban tartása a tulajdonosok, tulajdonosi közösségek feladata. A törvénynek a gyakorlatban történt alkalmazása során nyilvánvalóvá vált, hogy ez a tulajdoni megosztottság viták forrása és ezért pontosabb szabályozást igényel.

7. A felhasználók érdekvédelmére vonatkozó rendelkezések nem kellően hatékonyak. A felhasználói panaszok kivizsgálása a jelenlegi szabályozás szerint az önkormányzat jegyzőjének feladata, miközben az önkormányzat a távhőszolgáltatók jelentős részének tulajdonosa, egyben az ármegállapító hatóság is. Ez azért hátrányos, mert a távhőszolgáltatás - vezetékes szolgáltatás révén - úgynevezett természetes monopólium, elsősorban a lakossági felhasználók tekintetében, azaz piaci viszonyok csak korlátozott módon érvényesülhetnek.

8. A távhőszolgáltatás jogszabályi feltételeit az új Tszt. - az előzőekben hivatkozott törvényi rendelkezésekkel és feltételekkel összhangban - korszerűsíti és egységes rendszerbe foglalja.

II. A távhőrendszerek főbb gazdasági, műszaki és tulajdoni jellemzői

9. Magyarországon 94 településen 242 hőszolgáltató rendszerből történik lakossági-kommunális és ipari távhőszolgáltatás. A távhőellátásba bekapcsolt lakások száma 645 ezer, az ország lakásállományának 16%-a. Ezen belül több mint 500 ezer lakás panelépítésű. A szolgáltatott távhő kb. 12%-át közületek, mintegy 37%-át ipari fogyasztók vételezik.

A távhőszolgáltató rendszerek helyi jellegűek, nincsenek országosan egységes rendszerbe összekapcsolva. Jelentős eltérések vannak a hőforrásokban, a felhasznált tüzelőanyag fajtáiban, eltérőek a szolgáltatott távhő műszaki paraméterei és jelentős különbségek vannak a szolgáltatás műszaki feltételei között is. Távhőrendszerenként eltérőek a távhőszolgáltatás díjai is.

Mindezek alapján a távhőellátás olyan helyi közüzemi szolgáltatás, amelyben a szolgáltató a lakossági felhasználó szempontjából természetes monopóliumhelyzetben van.

10. A jelenleg meglévő távfűtési rendszerek létesítésére a következők voltak a jellemzők:

- költségtagarékos kivitelezés, ami egyaránt vonatkozott magára a fűtési rendszerre (mérési- és szabályozási szerelvények hiánya), vagy pl. az épületek hőszigetelésére, amelynek következményei még ma is sújtják a felhasználókat;

- a tényleges költségek kétharmadát 1991-ig állami dotáció fedezte, emiatt a fogyasztók számára ez a fűtési mód viszonylag olcsó volt;

- egységes tulajdonosi szerkezet volt, a hőtermelő és hőszolgáltató létesítmények, valamint a fogyasztói ingatlanok döntő többsége állami tulajdonban és tanácsi kezelésben volt.

11. 1991-től a távhőellátó-rendszerekben bekövetkezett néhány alapvető változás ugyanakkor számos, az építéskor meglévő hiányosság fennmaradt, egyes területeken új ellentmondások keletkeztek:

a) Teljes egészében megszűnt a távhőszolgáltatás állami dotációja. Ezért, valamint a vásárolt hőenergia, az energiahordozó-árak és az üzemeltetési költségek emelkedése miatt 1991-2003. között a hőszolgáltatás díjai többszörösükre növekedtek. Időközben jelentősen emelkedtek a lakásfenntartás egyéb költségei is, nőtt a díjmegállapítással kapcsolatos társadalmi érzékenység.

b) Átalakultak a tulajdoni viszonyok. A közcélú szolgáltatást nyújtó erőművek önálló társaságokká alakultak és megtörtént ezek privatizációja is. A távhőszolgáltató vállalatok részben vagy egészen az önkormányzat tulajdonában álló gazdasági társaságokká alakultak át. A korábbi állami (tanácsi) bérlakások 90%-a magántulajdonba került.

c) Változtak a hatósági jogkörök. A fogyasztói érdekvédelem Tszt. által szabályozott eddigi módja nem elég hatékony, nem szerencsés, hogy az önkormányzat egyidejűleg tulajdonos, ármegállapító hatóság, engedélyező és ellenőrző szerv és a fogyasztói panaszok kivizsgálója. Erre utal a felhasználói panaszok nagy száma.

d) A létesítéskor jellemző műszaki hiányosságokat még maig sem lehetett felszámolni. Az esetek döntő többségében csak lassan történik a fűtési rendszerek korszerűsítése, különösen a hálózatokon és a felhasználó berendezéseknél, annak ellenére, hogy ehhez számos esetben állami, önkormányzati, valamint szolgáltatói támogatást is igénybe lehet venni. Emiatt viszonylag nagy a hőveszteség, rossz állapotban van a hőleadók (radiátorok) jelentős része, nincs lehetőség a szabályozásra.

e) A távhőszolgáltatásban az ipari fogyasztás aránya 15 év alatt 50%-ról 37%-ra csökkent, a lakossági és közületi fogyasztók pedig nagyobb részben fűtési célra használják a távhőt. Emiatt csökken a rendszer kihasználtsága, mivel a kapacitásokkal a téli csúcsgények kielégítésére kell felkészülni. Ez megnöveli a hőmennyiségtől független állandó költségeket, amelynek aránya sok rendszerben eléri az 50%-ot.

f) Egyre inkább terjednek a részben vagy teljesen vállalkozói tőkéből létesített és piaci alapon működő hatékony, kisebb körzeteket gazdaságosan ellátó, kapcsolt energiatermelést biztosító helyi hőtermelő berendezések, általában 1-10 MW közötti teljesítményhatárok között. Ezek a kisebb, kapcsoltan villamos energiát is termelő hőtermelő egységek a nagyerőművek versenytársai, általában csökkentik a szolgáltatás költségeit.

III. Az új törvényi szabályozás szükségessége

12. A Polgári Törvénykönyv 387. §-a a felhasználó igénye szerinti közüzemi szolgáltatás szabályairól rendelkezik, de a közüzemi szolgáltatás tárgyát csak példálózóan említi, nevesítve a gázt, a villamos energiát és a vizet. A példálózó említés nem zárja ki az ott nem említett energiahordozó folyamatos és biztonságos közüzemi szolgáltatására vonatkozó szabályozás alkalmazását.

Ebből kiindulva a Tszt. a Polgári Törvénykönyv 387. §-ában és 388. §-ában foglaltakat a távhőszolgáltatásra is alkalmazandónak tekinti. Ez abból ered, hogy a távhőszolgáltatás helyi jellegű közüzemi szolgáltatás. A szolgáltatást ellátó gazdálkodó szervezet a lakossági szolgáltatás területén természetes monopolhelyzetben van, mert a vele jogviszonyban levő felhasználónak általában nincs, vagy csak jelentős anyagi ráfordítással van választási lehetősége más hőszolgáltatás igénybevételére, a távhőszolgáltatás megszüntetésére. Az egységes műszaki rendszer miatt ez az áttérés más felhasználó ellátását és tulajdonosi jogait is érinti. A távhőszolgáltatásban a piaci törvények csak korlátozottan érvényesülnek. A természetes monopolhelyzet ellensúlyozására a törvényi szabályozás, a fogyasztóvédelmi rendszer fejlesztése a megfelelő eszköz.

13. Megszűnt az átalány szerinti távhőszolgáltatás, mérés szerint történik a távhő díjának elszámolása. Ennek körülményei azonban esetenként - különösen az elszámolás, díjmegosztás és díjfizetés egyes kérdései - nem kellően szabályozottak. Emellett az elmúlt években - a Tszt. alkalmazása során - nyilvánvaló lett a törvényi szabályozás néhány hiányossága. Egyes esetekben nem eléggé pontos a jogi szabályozás, nem elég hatékony a felhasználók törvényi védelme, hiányos néhány fogalomkör jogi meghatározása. Emellett meg kell teremteni az összhangot a már említett ágazati törvényekkel. E tényezők együttesen új törvényi szabályozást tesznek szükségessé.

IV. Az új törvényi szabályozás főbb elvei

14. A törvény kidolgozásánál a következő fontosabb elvek érvényesültek:

- a távhőszolgáltatás helyi közüzemi szolgáltatás, így a közüzemi szolgáltatásra vonatkozó általános érvényű szabályok a távhőszolgáltatásra is érvényesek;

- a távhőszolgáltatásról szóló törvény rendelkezései álljanak összhangban a villamos energiáról, illetve a földgázellátásról szóló törvénnyel;

- a távhőszolgáltatás - elsősorban a lakossági felhasználók esetében - természetes monopolhelyzetet élvező szolgáltatás, ezért a felhasználót e helyzetből fakadó hátrányoktól meg kell védeni;

- az átalánydíjas szolgáltatás megszűnése miatt kizárólagossá vált mért hőmennyiség szerinti szolgáltatására és díjfizetésre irányuló jogviszonyt, a szolgáltató és a felhasználó jogait és kötelezettségeit részletesen és egyértelműen szabályozni kell;

- a jogi szabályozás a távhőrendszer egyik „szereplőjét” (termelő-szolgáltató-felhasználó) se hozza aránytalanul hátrányos helyzetbe;

- a törvényi szabályozás vegye figyelembe a távhőrendszerek sokszínűségét, azt, hogy a hőtermelésben a nagykapacitású létesítmények mellett terjednek a gazdaságos, kisebb kapacitású kapcsolt energiatermelő berendezések.

15. Az általános elveken túl szükséges kiemelni néhány olyan kérdést is, amelynek tisztázása, illetve pontosabb szabályozása a törvény előkészítése során igényként felmerült.

Ezek a következők:

a) A fogyasztói érdekvédelem

A települési önkormányzatok fogyasztóvédelemmel kapcsolatos kötelezettségeit a hatályos Tsz. szabályozza. A fogyasztóvédelmi szervekkel és a felhasználói érdekképviseletekkel való kapcsolattartás módját, az érdekeltek körét, a távhőszolgáltatók ezzel kapcsolatos kötelezettségét a települési önkormányzatok rendeletben szabályozták.

A hatályos törvény ellentmondása, hogy a fogyasztói panaszok kivizsgálása az önkormányzat jegyzőjének hatáskörébe tartozik, miközben a távhőszolgáltató gazdasági társaságok jelentős része az önkormányzat tulajdonában van. Ezen a helyzeten alapvető változást jelent, hogy a felhasználói panaszok kivizsgálása az új törvényi rendelkezés szerint a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség feladatai közé kerül.

Növekszik az önkormányzatok és a szolgáltatók által a fogyasztóvédelmi szerveknek, a véleményalkotáshoz szükséges átadandó adatok köre, pontosabb megfogalmazást kap az átadás rendje.

További változás, hogy a vitás kérdések rendezésébe a fogyasztóvédelmi törvény előírásainak megfelelően bekapcsolódhatnak a békéltető bizottságok is.

Mindezekkel együttesen várható a felhasználói panaszok hatékonyabb és eredményesebb intézése.

A távhőszolgáltatással kapcsolatos felhasználói panaszok általában a hatósági árak mértékére és szerkezetére vonatkoznak. E kérdésekben a törvény az önkormányzatok hatósági jogkörét nem korlátozza, előrelépést a törvényben megfogalmazott civil kontroll hatékonyabb működése jelenthet.

A fogyasztóvédelem része a felhasználónak az a joga, hogy a közüzemi szerződést felmondhassa. A törvény rögzíti, hogy milyen feltételekkel mondható fel a szerződés. A társasházakról szóló törvény rendelkezéseivel összhangban a felmondáshoz - amennyiben épületről van szó - a tulajdonosi közösség négyötöd részének egyetértése szükséges. A felmondás azonban nem történhet más felhasználó kárára, nem korlátozhatja más felhasználó jogait, nem okozhat kárt más tulajdonában, nem okozhat zavart a fennmaradó szolgáltatói vagy felhasználói rendszer működésében. Épületrész kiválása esetében - mivel az csak az épület fűtési rendszerének megbontásával, átalakításával lehetséges - valamennyi tulajdonostárs beleegyezése szükséges.

b) A felhasználó és a díjfizető meghatározása, fogalmi különválasztása

2003. júliustól kötelező a távhőfogyasztás hőközpontonkénti (hőfogadó állomásonkénti) vagy épületrészenkénti mérése és annak a mérés szerinti elszámolása. A távhőszolgáltatás mérés szerinti elszámolásának feltétele a hiteles mérőeszköz alkalmazása. Figyelemmel az általánosnak tekinthető ún. függőleges hőelosztó rendszerekre, hiteles mérőeszköz alkalmazására többnyire csak a hőközpontokban van ésszerű lehetőség. Az egyes épületrészekben alkalmazott kiegészítő berendezések (vízmenyiség mérők, párologtatók költségmegosztók) csak a hőközpontokban hitelesen mért hőfelhasználás egy épületrészre (lakásra) jutó arányára vonatkozóan adnak - megközelítő pontosságú - tájékoztatást. Ahhoz, hogy valaki önállóan mért felhasználó lehessen a következő feltételeknek kell megfelelnie:

- a hőfogyasztás hitelesen mérhető legyen;

- önállóan (a szolgáltató önálló partnereként) dönthessen a szolgáltatás igénybevitelének feltételeiről, körülményeiről, megkezdéséről, illetve befejezéséről.

E feltételeknek hőközponti mérés esetén csak az ingatlanban lévő, műszakilag összekapcsolt hővételezési helyek tulajdonosainak összessége, azaz az épület egésze felel meg. Ez tükröződik a tulajdoni viszonyokban is, mivel a jogszabályok alapján a mérő utáni elzáró szerelvénytől (csatlakozási ponttól) kezdődően a felhasználói vezetékhálózat (ún. szekunder vezeték) a felhasználói közösség (társasház, lakásszövetkezet) tulajdona, az azzal járó jogokkal és kötelezettségekkel együtt.

A mérés szerinti elszámolás során mód van arra, hogy tulajdonosi közösség tagjai a szolgáltatás díját épületrészenként (lakásonként, funkcionálisan önálló egységet képező helyiség-csoportonként) külön-külön fizessék. Ebben az esetben szükségszerűen különválnak a mért hőmennyiséget átvevő, az egész épületet érintő szolgáltatás mértéke, feltételei tekintetében való rendelkezés lehetőségével bíró jogképes tulajdonosi közösség, a „felhasználó” és a díjmegosztás eredményeként a ráeső díjat megfizető épületrész-tulajdonos, a „díjfizető” személye. E különbséget a fogalmi meghatározásokban is szükséges önállóan meghatározni. A

felhasználó (tulajdonosi közösség mint mért fogyasztó) dönt a hőközpontban mért hőmennyiség mértékéről, megosztásának módjáról és arányairól. Igényelheti, hogy az összes vételezett (és mért) hőmennyiséget a távhőszolgáltató az általa megadott külön fűtési és külön melegvíz arányok szerint ossza szét a díjfizetők között. Ebben az esetben teljesül az a jogos fogyasztói igény, hogy a fizetett díj a lehetőségek szerint az igénybevett szolgáltatás arányát tükrözze.

A „felhasználó” és a „díjfizető” fogalmi megkülönböztetése tehát azt a technikai állapotot tükrözi, mely szerint a hőfogyasztás mennyiségének hiteles mérése csak a hőközpontban, egyes esetekben a hőfogadó állomáson lehetséges. Minden további (épületrészenkénti, lakásonkénti) megosztás - még költségmegosztók alkalmazása esetén is - csak számított, vagy becstült arányok alapján történhet.

Külön meg kell határozni a szolgáltató, a felhasználó és a díjfizető egymással kapcsolatos jogviszonyát, jogait és kötelezettségeiket. Mivel a díjfizetők felsorolását a közüzemi szerződés tartalmazza, a szerződésben meghatározott kérdésekben és feltételekkel a díjfizető a távhőszolgáltató szerződéses partnere.

c) Engedélyezés

A törvény módosítja az engedélyezési jogköröket. A kapcsoltan villamos energiát is termelő távhőtermelő berendezések létesítését a Magyar Energia Hivatal engedélyezi. Az összes többi távhőtermelő berendezés létesítési és távhőtermelői működési engedélyét, továbbá a távhőszolgáltatási működési engedélyeket a települési önkormányzat jegyzője adja ki.

d) Mérés, elszámolás, díjfizetés

Szükséges és törvényben is előírt állapot az, ha a hőfogyasztást mérik és a díjfizetés alapja a tényleges fogyasztás. A hiteles hőmennyiségmérés nagyrészt a hőközpontban történik.

Mérés alapján történő elszámolás szerinti díj fizetésének kötelezettsége azt a felhasználót terheli, aki a szolgáltatóval szerződéses jogviszonyban áll. Mérés szerinti elszámolás esetén (ha a tulajdonosi közösség a felhasználó) lehetőség van arra is, hogy a díjfizetés lakásonként külön-külön vagy - megállapodás szerint - együttesen történjék. Külön-külön történő díjfizetés esetén a díjfizető az épületrész (lakás) tulajdonosa, de külön megállapodás szerint a díjat fizetheti a lakás bérlője, használója is. Ebben az esetben azonban az épületrész (lakás) tulajdonosának helytállási kötelezettsége van. Az egyes díjfizetők tartozásáért nem felel sem más díjfizető, sem a tulajdonosi közösség mint felhasználó.

e) Üzemeltetés

A Tsz. szerint a felhasználói berendezés üzemeltetése és karbantartása általában a felhasználónak mint tulajdonosnak a feladata. Ha a berendezés a szolgáltató tulajdonában van, akkor ez a kötelezettség a szolgáltatót terheli.

A törvény lehetővé teszi azt, hogy a felhasználó tulajdonában lévő berendezés létesítésére, üzemeltetésére, karbantartására a szolgáltató a tulajdonossal szerződést kössön. Különösen lényeges ez abban az esetben, ha a mérés szerinti elszámolás a szolgáltatói hőközpont felszámolása miatt új felhasználói hőközpont megépítését teszi szükségessé. A törvény arra is kötelezi a szolgáltatót, hogy a még meglévő szolgáltatói hőközpontokat - amennyiben az épületenkénti hiteles hőmennyiségmérés feltételei nem teremthetők meg - az önkormányzat képviselő-testületének rendeletében megszabott feltételekkel és határidőig szüntesse meg, azaz létesítsen felhasználói hőközpontot. Ezt a felhasználói berendezést - a törvényben meghatározott feltételekkel - a szolgáltató a saját költségén létesíti. A törvény azt is kimondja, hogy új szolgáltatói hőközpont csak abban az esetben építhető, ha egyidejűleg megvalósul a távhő felhasználónkénti mérése is.

f) Árszabályozás

A villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény meghatározza a villamos energia termelésére vonatkozó működési engedély kötelezettjét. A jelenleg hatályos ártörvény szerint a villamosenergia-termelői engedéllyel rendelkező termelők esetében a gazdasági és közlekedési miniszter, míg a villamosenergia-termelői engedéllyel nem rendelkező erőművek által közvetlenül vagy közvetve távhőszolgáltatási célra értékesített melegített víz - mint termék - legmagasabb hatósági árát a települési önkormányzat - a fővárosban a Fővárosi Önkormányzat - képviselő-testülete állapítja meg. E szabályozásra ebben a formában nincs szükség. Az erőművek és a távhőszolgáltatók részletesen szabályozott ármegállapodással rendelkeznek az erőművek által termelt melegített víz - mint termék - adás-vételi áráról, az árkövetés módjáról. Az erőművek és a távhőszolgáltatók általában egyenrangú felekként, azonos vagy hasonló súlyú szereplőként tárgyalnak egymással, egyik szereplő sincs lényeges erőfölényben a másikkal szemben. Ezért a törvény a termékek (gőz

és melegített víz) esetében csak akkor javasolja a hatósági ár fenntartását, ha az a lakosság távhőellátását szolgálja, de ezt is csak az 50 MW hőteljesítménynél nagyobb távhőtermelők esetében.

A hatósági árak alkalmazását azokra a területekre célszerű koncentrálni (lakosság), ahol a piaci viszonyok csak korlátozottan működnek.

g) A meglévő állapot fenntartása

A törvény visszamenőleges hatályú rendelkezést nem tartalmaz, nem érinti a meglévő tulajdoni- és használati jogokat, továbbá a már meglévő egyéb jogokat és kötelezettségeket.

16. A törvény felhatalmazást ad

- a Kormánynak,

- a gazdasági és közlekedési miniszternek és

- települési önkormányzatok képviselő-testületének

egyes - a törvény záró paragrafusáiban részletezett - rendelkezések rendeleti szabályozására.

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény hatálya

1. § (1) E törvény hatálya kiterjed mindazon jogviszonyra, amely a távhő termelését, szolgáltatását és felhasználását érinti.

(2) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a távhő-szolgáltatási célra hő termelő létesítményre, valamint a távhő továbbítására, elosztására szolgáló távhővezetésekre, a távhőt továbbító hőhordozó közeg kiadására, elosztására, fogadására, illetve átalakítására szolgáló hőközpontokra, és e létesítmények létesítésére, átalakítására, üzemeltetésére, megszüntetésére, valamint a távhő termelésére és szolgáltatására.

(3) E törvény rendelkezéseit

a) az erőművek távhőtermelő létesítményeire a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: Vet.),

b) a geotermikus energia távhőszolgáltatás céljára történő kitermelésére szolgáló létesítményre a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény, valamint a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény,

c) a (2) bekezdésben felsorolt létesítmények létesítésére és átalakítására a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény,

d) az erőművek távhőtermelő létesítményeire a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni.

(4) Nem tartozik e törvény hatálya alá

a) a saját felhasználási célra hő termelő létesítmény, valamint az a távhőtermelő tevékenység, amit a termelő, szolgáltató közbeiktatása nélkül, közvetlenül a nem lakossági felhasználónak, egyedi szerződés alapján végez;

b) a központi költségvetési szervek vagyongazdálkodásában lévő távhőtermelő és hőszolgáltató létesítmény.

A törvény 1. §-ának (4) bekezdés a) pontjába felvett rendelkezés azért szükséges, mert a törvény alapján létrejött közüzemi szerződés a távhőszolgáltató szerződéses kapcsolatait szabályozza, de a hőtermelő és a nem lakossági felhasználó közötti közvetlen kapcsolat esetén a szerződés tartalmát a szerződő felek szabadon állapítják meg. A (4) bekezdés b) pontja kivonja a törvény hatálya alól az egyes költségvetési szervek vagyongazdálkodásában lévő hőtermelő és hőszolgáltató létesítményeket, mint pl. a honvédségi vagy igazságügyi létesítményből ellátott lakóépületek, szolgálati lakások, stb.

Általános követelmények

2. § A távhőszolgáltatást az élet-, az egészség- és a vagyonbiztonság, valamint a környezet és a természet védelmének érvényesülésével gazdaságosan, a nemzetgazdasági, a felhasználói, továbbá az energiatakarékossághoz fűződő érdekeknek és a műszaki-biztonsági előírásokban meghatározott követelményeknek megfelelően kell végezni.

Fogalommeghatározások

3. § E törvény alkalmazásában

a) *csatlakozási pont*: a szolgáltatói és a felhasználói berendezés határán, találkozási pontján beépített elzáró szerelvénynek a felhasználó felé eső oldala, elzáró szerelvény hiányában a felhasználási helyet magában foglaló ingatlan (épület, építmény, telek) tulajdoni határa;

b) *díjfizető*: épületrészenkénti díjmegosztás esetén az épületrésznek a közüzemi szerződésben megnevezett tulajdonosa, az e törvényben meghatározott esetekben az épület, építmény vagy az épületrész bérlője, használója;

c) *engedélyes*: a távhőtermelő létesítmény létesítésére, távhőtermelésre, valamint a távhőszolgáltatásra engedéllyel rendelkező;

d) *engedélyező*: hatáskörének megfelelően a Magyar Energia Hivatal, a területileg illetékes települési önkormányzat jegyzője, illetve a fővárosban a fővárosi önkormányzat főjegyzője;

e) *épületrész*: e törvény alkalmazásában a távhővel ellátott épületnek, építménynek, ingatlanak funkcionálisan önálló, külön vagy közös tulajdonban lévő része (lakás, üzlethelyiség, lépcsőház stb.);

f) *felhasználási hely*: a felhasználó tulajdonában lévő, a közüzemi szerződés tárgyát képező olyan épület, építmény, épületrész, amelynek távhőfogyasztása önállóan mérhető;

g) *felhasználó*: a távhővel ellátott épületnek, építménynek, a törvényben meghatározott esetben az épületrésznek a távhőszolgáltatóval a távhő mérés szerint történő szolgáltatására vonatkozóan közüzemi szerződéses jogviszonyban álló tulajdonosa, több tulajdonos esetén a tulajdonosok közössége [a társasház, a lakásszövetkezet, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közös tulajdon esetén a tulajdonostársak]. Abban az esetben, ha a távhőfelhasználás a több személy tulajdonában lévő épület valamennyi épületrészében mérhető, a felhasználó az egyes épületrészek tulajdonosa is lehet. A felhasználó lehet lakossági vagy egyéb felhasználó:

ga) *lakossági felhasználó*: a lakóépület és a vegyes célra használt épület tulajdonosa, tulajdonosainak közössége, épületrészenkénti hőmennyiségmérés esetén az egyes épületrészek tulajdonosa;

gb) *egyéb felhasználó*: a ga) pontban nem említett épület, építmény tulajdonosa, tulajdonosainak közössége, épületrészenkénti hőmennyiségmérés esetén az egyes épületrészek tulajdonosa;

h) *felhasználói berendezés*: a felhasználói hőközpont, a hőfogadó állomás, a felhasználói vezetékhalózat, a hőleadó készülékek, a hőhasznosító és keringtető berendezések, a tágulási tartály és a felhasználó által felszerelt fűtési és használati melegvíz-mérők, költségmegosztók;

i) *felhasználói vezetékhalózat*: az a csővezetékrendszer, amely a hőnek hőhordozó közeg által, a csatlakozási ponttól a felhasználói berendezésekhez való továbbítását szolgálja;

j) *hőfogadó állomás*: egy épület vagy építmény távhőellátása céljából, a hőhordozó közeg fogadására, továbbítására szolgáló technológiai berendezés, ahol a felhasználók részére átadott távhőmennyiség mérése, mennyiségi szabályozása is történhet;

k) *hőhordozó közeg átalakítása*: a hőhordozó közeg fizikai jellemzőinek megváltoztatása;

l) *hőközpont*: a hőhordozó közeg kiadására, elosztására, fogadására, átalakítására, mennyiségének szabályozására, illetőleg a távhő átadására szolgáló technológiai berendezés. A hőközpont lehet termelői hőközpont, szolgáltatói hőközpont és felhasználói hőközpont;

la) *termelői hőközpont*: a távhő termelőjénél távhőellátás céljából a hőhordozó közeg kiadására, továbbítására, elosztására, átalakítására, mennyiségének szabályozására, esetenként mérésére szolgáló technológiai berendezés;

lb) *szolgáltatói hőközpont*: több épület vagy építmény távhővezeték-hálózat útján történő hőellátása céljából, az ellátandó épületeken vagy építményeken kívül, vagy azok egyikében elhelyezett, a hőhordozó közeg fogadására, átalakítására, mennyiségének szabályozására, elosztására, mérésére szolgáló technológiai berendezés. A szolgáltatói hőközpontokkal azonos módon kell kezelni azokat a kazánházakat, melyekből - hőközpont közbeiktatása nélkül - közvetlenül történik a fogyasztók hőellátása;

lc) *felhasználói hőközpont*: egy épület vagy építmény hőellátása céljából a hőhordozó közeg fogadására, átalakítására, mennyiségének szabályozására, mérésére szolgáló technológiai berendezés;

m) *megújuló energiaforrás*: a nem fosszilis megújuló energiaforrások (szél-, nap-, víz- és geotermikus energia, biomassa, hulladék-lerakóhelyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok, biogázok energiája);

n) *szabálytalan vételezés*: a távhő felhasználásáról szóló közüzemi szerződés nélküli távhőfogyasztás vagy a távhőnek szerződésszegő módon történő vételezése;

o) *szolgáltatói berendezés*: a távhőtermelő létesítmény, a távhővezeték-hálózat, a szolgáltatói hőközpont, az elszámolás alapjául szolgáló, a távhőszolgáltató tulajdonában lévő mérőeszköz, a hőközpont primer oldali főelzárói és mennyiség szabályozói;

p) *távhő*: az a hőenergia, amelyet a távhőtermelő létesítményből hőhordozó közeg (gőz, melegített víz) alkalmazásával, távhővezeték-hálózaton keresztül, üzletszerű tevékenység keretében a felhasználási helyre eljuttatnak;

q) *távhőszolgáltatás*: az a közüzemi szolgáltatás, amely a felhasználónak a távhőtermelő létesítményből távhővezeték-hálózaton keresztül, az engedélyes által végzett, üzletszerű tevékenység keretében történő hőellátásával fűtési, illetve egyéb hőhasznosítási célú energiaellátásával valósul meg;

r) *távhőszolgáltató*: az a gazdálkodó szervezet, amely meghatározott településen vagy a település meghatározott részén a távhő üzletszerű szolgáltatására engedélyt kapott;

s) *távhőtermelő*: az a gazdálkodó szervezet, amely távhő termelésére engedélyt kapott;

t) *távhőtermelő létesítmény*: az erőmű távhő-szolgáltatási célra hőt termelő létesítménye, távhőt előállító fűtőmű, kazántelep, kazán, hulladékégető mű, geotermikus energiát távhőszolgáltatás céljára kitermelő vagy más megújuló energiát (pl. biokazán, hőszivattyú, napkollektor) és hulladék hő hasznosító távhőtermelő berendezés;

u) *távhővezeték-hálózat*: az a csővezetékrendszer - a hozzá tartozó műtárgyakkal, hálózati szerelvényekkel, kapcsolódó automatikákkal, műszerekkel, elektromos berendezésekkel együtt -, amely a távhőnek (hőhordozó közegnek) a távhőtermelő létesítménytől a csatlakozási pontig történő szállítására szolgál. A távhővezeték-hálózat részei: a gerincvezeték, az elosztóvezeték, a bekötővezeték, valamint a szolgáltatói hőközpontból kiinduló és az átalakított hővel ellátott épület vagy építmény hőfogadó állomása főelzáró szerelvényéig, ennek hiányában a felhasználási helyet magában foglaló ingatlan telekhatáráig terjedő vezeték;

v) *üzletszabályzat*: a működési engedélyt kiadó közigazgatási szerv által jóváhagyott és az illetékes fogyasztóvédelmi felügyelőség által véleményezett szabályzat, amely a helyi szolgáltatási sajátosságok figyelembevételével szabályozza a távhőszolgáltató működését és meghatározza a távhőszolgáltató kötelezettségeit és jogait, szabályozza a távhőszolgáltató és a felhasználó szerződéses viszonyát, a mérés és elszámolás rendjét, valamint a szolgáltatónak a felhasználóval, a fogyasztóvédelmi felügyelőségekkel és a felhasználók társadalmi érdek-képviselői szervezeteivel (a továbbiakban: felhasználói érdekképviselő) való együttműködését.

A fogalom meghatározása szerint távhőszolgáltatás: az a közüzemi szolgáltatás, amely üzletszerű tevékenység keretében a felhasználónak távhővel való ellátására irányul. A törvény - összhangban a földgázellátásról, valamint a villamos energiáról szóló törvényekkel - a távhőszolgáltatás tekintetében magát az energiaszolgáltatást tekinti elsődlegesnek, nem pedig az energia különféle célú felhasználási célját.

A távhőszolgáltatással kapcsolatos fogalom-meghatározáshoz kapcsolódik a csatlakozási pont fogalmának meghatározása (a) pont). A csatlakozási pont meghatározásának azért van jelentősége, mert ott válik el egymástól a szolgáltató által üzemeltetett berendezés a felhasználói berendezésektől. A csatlakozási pont egyúttal a teljesítés helyének is minősül.

A törvény 3. §-ának g) pontja a felhasználó fogalmát határozza meg. A fogalom lényeges eleme, hogy a felhasználó fogalmi feltétele a távhő hiteles hőmennyiségmérés alapján történő szolgáltatása. Ennek a feltételnek az esetek jelentős részében az épület egésze, egyes esetekben a külön (hitelesen) mérhető épületrészek felelnek meg. A törvény megkülönbözteti a lakossági felhasználót és az egyéb felhasználót. Ennek a megkülönböztetésnek a közüzemi szerződés tartalmával kapcsolatban van jelentősége.

A fogalom-meghatározás keretében a törvény pontosítja a felhasználó fogalmát. Rögzíti, hogy a felhasználó az ellátott épület azon tulajdonosa (tulajdonosai), aki a távhőszolgáltatóval szerződéses jogviszonyban van.

A távhőszolgáltató a csatlakozási ponton mért hőmennyiséget adja át a felhasználónak, a szolgáltatás tárgyának mérése pedig - az adott műszaki feltételektől függően - általában a hőközpontban vagy a hőfogadó állomáson, egyes esetekben épületrészenként történik.

A hőközpontban (hőfogadó állomáson) történő hőmennyiségmérés esetén a felhasználó szükségszerűen a tulajdonosi közösség, az ingatlan valamennyi tulajdonosa, mivel a mért távhőmennyiséget együttesen veszik át. Az épületrész (lakás) tulajdonosa abban az esetben lehet felhasználó, ha az átadott távhő mennyisége valamennyi épületrészben számlázás alapjául szolgáló (hiteles) módon mérhető.

Felhasználási helynek a törvény azt az épületet, illetőleg épületrészt tekinti, amelynek távhőfogyasztása önállóan (hitelesen) mérhető és amelynek távhővel való ellátására a közüzemi szerződés létrejött.

A törvény a felhasználó mellett alkalmazza és külön meghatározza a díjfizető fogalmát. Erre azért van szükség, mert az általánosnak mondható hőközponti mérés szerinti szolgáltatásnál a felhasználók (a tulajdonosi közösségek) túlnyomó része épületrészenkénti díjszétosztást és külön számlázást igényel a távhőszolgáltatóktól. Ilyen esetben a távhőszolgáltatóval szerződéses viszonyban álló „felhasználó” és a szolgáltatási díj megfizetésére köteles „díjfizető” személye szükségszerűen elválik egymástól. Az egyes épületrészekre eső fogyasztás díját az épületrészek tulajdonosai általában külön-külön egyenlítik ki. A díjfizető és a szolgáltató között a törvényben szabályozott és szerződésben meghatározott körben szerződéses jogviszony jön létre.

A 3. § további pontjainak fogalmi meghatározásai tartalmazzák az egyes településeken megépült, egymástól részben különböző műszaki berendezések funkció szerinti megkülönböztetését. Ezen belül - tartalmi és nem tulajdoni kritériumok alapján - meghatározzák a szolgáltatói és felhasználói berendezések körét és jellegét. Így pl. a távhővezeték-hálózat fogalma egyértelművé teszi, hogy a távhővezeték gerincvezetékéből kezdődően a felhasználói hőközpontig, illetve hőfogadó állomásig terjedő részei a szolgáltatói berendezés részét képezi.

II. Fejezet

KÖZIGAZGATÁSI HATÁSKÖRÖK ÉS FOGYASZTÓVÉDELEM

A Magyar Energia Hivatal feladatai

4. § (1) A Magyar Energia Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) az e törvény hatálya alá tartozó és hatáskörébe utalt létesítmények és engedélyesek tekintetében

a) kiadja, módosítja vagy visszavonja a távhőtermelő létesítmény létesítésére vonatkozó engedélyt, valamint a távhőtermelői működési engedélyt, ha a létesítményben hő- és villamos energiát külön-külön vagy kapcsolatosan állítanak elő és a hőenergiát - részben vagy egészben - távhő-szolgáltatási célra termelik;

b) ellenőrzi a távhőtermelő működési engedélyében előírt követelmények, feltételek betartását, e tekintetben együttműködik a fogyasztóvédelmi felügyelőségekkel, továbbá a felhasználói érdekképviselőkkel;

c) jóváhagyja az engedélyezési hatáskörébe tartozó engedélyes átalakulását, valamint az engedélyesekben történő befolyásszerzés, illetőleg a jegyzett tőke értékének változását.

(2) A Hivatal ellenőrzi és felügyeli az engedélyeseknél a jogszabályban és az engedélyben foglalt előírások és követelmények megtartását, azok megszegése esetén a kormány rendeletében megállapított összegű bírságot szabhat ki.

(3) A Hivatal ellenőrzési feladatainak teljesítése érdekében, annak mértékéig jogosult az engedélyestől eseti és rendszeres információt kérni, az engedélyhez kötött tevékenységgel kapcsolatos iratokba betekinteni, azokról másolatot, kivonatot készíteni, ideértve az üzleti titkot tartalmazó iratokat is.

5. § (1) A Hivatal eljárásában az ügyintézés határideje 90 nap. A Hivatal határozata ellen nincs helye fellebbezésnek. A határozat felülvizsgálatát a bíróságtól lehet kérni. A bíróság a Hivatal határozatát jogosult megváltoztatni. A Hivatal határozatát az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilváníthatja. A Hivatal jogerős határozatával lezárt ügyben nem nyújtható be a Ket. 112. §-a szerinti újrafelvételi kérelem.

(2) A Hivatal működését saját bevételeiből fedezi. A Hivatal részére felügyeleti tevékenységéért a hatáskörébe tartozó engedélyesek felügyeleti díjat kötelesek fizetni, amelynek mértéke az engedélyes tevékenysége előző évi nettó árbevételének 0,05%-a.

(3) A Hivatal eljárásáért a külön jogszabályban meghatározott igazgatási-szolgáltatási díjat kell fizetni.

(4) A Hivatal a hivatalból indult eljárás megindításáról az ismert ügyfelet, a kérelemre indult eljárásról az ismert ellenérdekű, illetve az érintett ügyfelet 15 napon belül értesíti.

(5) Ha az ügyfél a kérelmet hiányosan nyújtotta be, a Hivatal a kérelem beérkezésétől számított 20 napon belül - megfelelő határidő megjelölése és a mulasztás jogkövetkezményére történő figyelmeztetés mellett - hiánypótlásra hívja fel.

(6) A 4. § (1) bekezdés a) pontja szerinti engedélyezési eljárásban a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15. § (2) bekezdésében meghatározott ingatlanok tulajdonosai és használói nem minősülnek ügyfélnek.

(7) Amennyiben a Hivatal szakértőt rendel ki, indokolt esetben a szakvélemény megérkezéséig az eljárást felfüggesztheti.

(8) A Hivatal az eljárása során a külön jogszabályban meghatározott szakhatóság, illetve szakhatóságok közreműködését veszi igénybe. Amennyiben a Hivatal és a megkeresett szakhatóság, illetve a megkeresett szakhatóságok egymással - egészben vagy részben - ellentétes egyedi előírást állapítanak meg vagy feltételt támasztanak, a Hivatalnak és az érintett szakhatóságnak, illetve szakhatóságoknak egyeztetést kell lefolytatniuk, amelyet legkésőbb 30 napon belül le kell zárniuk.

(9) A Hivatal felügyeleti szerve a 4. §-ban meghatározott eljárásokban nem gyakorolhatja a Ket. 115. § (2) bekezdésében meghatározott felügyeleti jogkörét.

(10) A Hivatal a végrehajtást a Ket. 127. § szerinti feltételek teljesülésétől, illetve a végrehajtás megindítására irányuló kérelem beérkezésétől számított 20 napon belül rendeli el.

(11) A Hivatal felügyeleti szerve a 4. §-ban meghatározott eljárásokban nem rendelheti el a Hivatal jogerős határozata végrehajtásának felfüggesztését.

A 4. § és 5. § a távhővel kapcsolatos közigazgatási hatáskörök közül a Magyar Energia Hivatalt ruházza fel egyes feladatok ellátásával. E feladatok tekintetében a törvény összhangban van a villamos energiáról és a földgázellátásról szóló törvényekben foglalt hatásköri megosztással.

Ennek megfelelően a Hivatal engedélyezési hatásköre csak azokra a távhőtermelő létesítményekre terjed ki, amelyek külön-külön vagy kapcsolatosan termelnek hőt és villamos energiát és a hőt - részben vagy egészben - távhőszolgáltatónak értékesítik. Ezen körben tartja indokoltnak a tervezet a szakhatósági ellenőrzés szükségességét. Ezért úgy rendelkezik, hogy ezek a létesítmények a kifejezetten energia-szakhatósági feladatokat ellátó Hivatal engedélyezési és hatósági felügyeleti hatáskörébe tartozzanak. Ugyanakkor az e körbe nem tartozó távhőtermelés engedélyezése a kistérségi székhely település jegyzőjéhez, a távhőszolgáltatás hatósági ellenőrzése és engedélyezése az önkormányzatokhoz kerül.

Az önkormányzat képviselő-testületének feladatai

6. § (1) A területileg illetékes települési önkormányzat, a fővárosban a fővárosi önkormányzat (a továbbiakban együtt: önkormányzat) az engedélyes vagy engedélyesek útján köteles biztosítani a távhőszolgáltatással ellátott létesítmények távhőellátását.

(2) Az önkormányzat képviselő-testülete:

a) rendeletben határozza meg a távhőszolgáltató és a felhasználó közötti jogviszony részletes szabályait, valamint a hőmennyiségmérés helyét, ideértve a mérés technológiai helyét is;

b) ellátja a törvény által hatáskörébe utalt ármegállapítói feladatokat, valamint rendeletben határozza meg az áralkalmazási és díjfizetési feltételeket. A szolgáltatói hőközponti, a felhasználói hőközponti, valamint hőfogadó állomási mérés közötti eltérésekre való tekintettel az önkormányzat képviselő-testülete külön díjalkalmazási feltételeket határozhat meg ezen mérések esetére. Az önkormányzat képviselő-testülete az ármegállapítás előtt köteles a fogyasztóvédelmi felügyelőségek, továbbá a felhasználói érdekképviseletek véleményét kikérni. A véleményalkotáshoz szükséges információkat az önkormányzat képviselő-testülete az ármegállapítás előtt 20 nappal köteles a felhasználói érdekképviseletek rendelkezésére bocsátani;

c) rendeletben kijelöli azokat a területeket, ahol területfejlesztési, környezetvédelmi és levegő-tisztaságvédelmi szempontok alapján célszerű a távhőszolgáltatás fejlesztése;

d) megállapítja a távhőszolgáltatás szüneteltetésének és a felhasználók korlátozásának feltételeit, a korlátozás szabályait és sorrendjét, valamint a távhőszolgáltató azzal kapcsolatos jogait és kötelezettségeit;

e) rendeletben határozza meg az új vagy növekvő távhőigénnyel jelentkező felhasználási hely tulajdonosától kérhető csatlakozási díjat;

f) rendeletben határozza meg a szolgáltatói hőközpontok e törvényben előírt megszüntetésének, illetve a szolgáltatói hőközpontot kiváltó berendezések létesítésének forrását, határidejét és egyéb feltételeit;

g) rendeletben határozza meg az e törvény 43. § (3) bekezdésében foglaltak megvalósításának módját és határidejét.

Az önkormányzat jegyzőjének feladatai

7. § A területileg illetékes települési önkormányzat jegyzője, a fővárosban a fővárosi önkormányzat főjegyzője (a továbbiakban: önkormányzat jegyzője):

a) kiadja, módosítja vagy visszavonja az illetékességi területén, az e törvény hatálya alá tartozó távhőtermelő létesítmény létesítési és működési engedélyét minden olyan esetben, amely nem a Hivatal engedélyezési hatáskörébe tartozik;

b) kiadja, módosítja vagy visszavonja az e törvény hatálya alá tartozó, az illetékességi területén bejegyzett távhőszolgáltató működési engedélyét;

c) megküldi véleményezésre a távhőszolgáltató üzletszabályzatát a fogyasztóvédelmi felügyelőségeknek;

d) jóváhagyja a b) pont alapján engedélyezési hatáskörébe tartozó távhőszolgáltató által kidolgozott üzletszabályzatot;

e) ellenőrzi az engedélyezési hatáskörébe tartozó, illetékességi területén működő távhőtermelők és távhőszolgáltatók tevékenységét az ellátás biztonsága, a működés hatékonysága és a működési engedélyben előírt

feltételek, valamint az üzletszabályzatban foglaltak betartása szempontjából. E tekintetben a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) alapján kérelemre rendelkezésre bocsátja a fogyasztóvédelmi felügyelőségek és felhasználói érdekképviseltek részére mindazokat az adatokat és információkat, amelyek az engedélyes engedélyhez kötött tevékenységével és a felhasználói érdekekkel egyaránt kapcsolatosak;

f) jogosult az engedélyestől ellenőrzési feladatainak teljesítése érdekében, annak mértékéig eseti és rendszeres információt kérni, az engedélyhez kötött tevékenységgel kapcsolatos iratokba betekinteni az e) pontnak megfelelő terjedelemben, azokról másolatot, kivonatot készíteni, ideértve az üzleti titkot tartalmazó iratokat is;

g) határozatában elrendelheti - az 51. § (8) bekezdésében foglalt esetekben - a felhasználási helyre történő bejutást;

h) az önkormányzat jegyzőjének eljárásában az ügyintézés határideje 60 nap, engedélyezési eljárások esetében 90 nap. Az önkormányzat jegyzőjének határozata ellen nincs helye fellebbezésnek. A határozat felülvizsgálatát a bíróságtól lehet kérni. A bíróság az önkormányzat jegyzőjének határozatát jogosult megváltoztatni. Az önkormányzat jegyzője határozatát az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilváníthatja.

A 6. § és 7. § a távhőszolgáltatással kapcsolatban az önkormányzat képviselő-testületének és jegyzőjének feladatait határozza meg. A törvény ebben a vonatkozásban figyelemmel van az egyes állami tulajdonban levő vagyontárgyak önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 1991. évi XXXIII. törvény 38. §-ában foglaltakra, amely szerint a korábban állami tulajdonban levő közművek az önkormányzat közüzemei működési körébe kerültek. Ez a tulajdon átadás - függetlenül a közüzemeknek a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvénynek megfelelő átalakulásától - az önkormányzat felelősségét alapozza meg. Ezért tartalmaz a törvény 6. §-a és 7. §-a önkormányzati feladatokat a távhőszolgáltatás tekintetében.

A törvény 6. §-a az önkormányzatok képviselő-testületének jogait és rendeletalkotási felhatalmazását tartalmazza. A települési önkormányzatok képviselő-testületének rendeletében indokolt szabályozni az ármegállapítás és díjfizetés rendjét, továbbá - a helyi műszaki feltételekhez igazodóan - a hőmennyiség mérésének helyét is. Lényeges eleme a kötelezettségeknek, hogy az önkormányzat képviselőtestülete az ármegállapítás előtt 20 nappal köteles kikérni a fogyasztóvédelmi felügyelőségek és felhasználói érdekképviseltek véleményét és ehhez a véleményalkotáshoz szükséges információkat is kötelesek rendelkezésükre bocsátani.

A 7. § rendelkezik az önkormányzat jegyzőjének jogosultságairól. Ebbe a körbe tartozik a Hivatal engedélyezési hatáskörébe nem tartozó távhőtermelők, valamint távhőszolgáltatók működési engedélyének kiadása, a működésük ellenőrzése, továbbá jogosult a távhőszolgáltató engedélyhez kötött tevékenységével kapcsolatos iratokba betekinteni, a tevékenységről információt kérni.

Fogyasztóvédelem

8. § (1) Az Fgytv.-ben foglaltak figyelembevételével a területi fogyasztóvédelmi felügyelőségek, illetve a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség (a továbbiakban együtt: fogyasztóvédelmi felügyelőségek):

a) megvizsgálják a hatósági árakra vonatkozó rendelkezések megtartását, és az ezzel kapcsolatos díjfizetői számlapanaszokat;

b) együttműködnek a felhasználók társadalmi érdek-képviselői szervezeteivel;

c) ellenőrzik, hogy a távhőszolgáltató az Fgytv.-ben és az e törvény 11. §-ában előírt módon eleget tesz-e az ügyfélszolgálat működtetésére vonatkozó kötelezettségének;

d) az önkormányzat jegyzőjének megkeresése alapján véleményezik a távhőszolgáltató üzletszabályzatát;

e) a 43. § (1) bekezdésében előírtak betartatása érdekében a hőközpontban és a hőfogadó állomáson ellenőrzik a szolgáltató által alkalmazott mérőeszközök (hőmennyiségmérők, vízmérők, hőmérők) hitelesítésének érvényességét;

f) megvizsgálják az a), c) és e) pontokkal kapcsolatos díjfizetői panaszokat.

(2) A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség és a területi felügyelőségek eljárásában az ügyintézés határideje 60 nap.

(3) A területi fogyasztóvédelmi felügyelőségek elsőfokú határozata ellen benyújtott fellebbezést a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség vezetője bírálja el.

9. § A Hivatal hatósági fogyasztóvédelmi feladatai ellátása során

a) együttműködik a fogyasztóvédelmi felügyelőségekkel és a felhasználói érdekképviseltekkel a távhőszolgáltatás országos, elvi jellegű kérdéseiben;

b) a fogyasztóvédelmi felügyelőségek és a felhasználói érdekképviseltek kérelmére rendelkezésükre bocsátja mindazokat az adatokat, információkat, amelyek az engedélyesnek a Hivatal által kiadott engedélyéhez kötött tevékenységével és a felhasználói érdekekkel egyaránt kapcsolatosak, valamint a fogyasztóvédelmi felügyelőségek 8. §-ban foglalt feladatának ellátásához szükségesek.

10. § Az önkormányzat jegyzője

a) a fogyasztóvédelmi felügyelőségek és a felhasználói érdekképviseltek kérelmére rendelkezésükre bocsátja mindazokat az adatokat, információkat, amelyek az engedélyesnek az önkormányzat jegyzője által kiadott engedélyéhez kötött tevékenységével és a felhasználói érdekekkel egyaránt kapcsolatosak, valamint a fogyasztóvédelmi felügyelőségek 8. §-ban foglalt feladatának ellátásához szükségesek. Ennek keretében a távhőszolgáltatást érintő képviselő-testületi előterjesztéseket előzetesen véleményeztetni;

b) ellenőrzi a távhőszolgáltató ármeghatározó tényezőinek, költségeinek indokoltságát.

11. § (1) A távhőszolgáltató a szükséges adatok és információk rendelkezésre bocsátásával köteles együttműködni az engedélyező hatósággal, valamint a felhasználókat, illetve a díjfizetőket érintő kérdésekben a fogyasztóvédelmi felügyelőségekkel és a felhasználói érdekképviseltekkel.

(2) A távhőszolgáltató ügyfélszolgálatán egyértelműen és közérthetően, magyar nyelven köteles a felhasználókat és a díjfizetőket tájékoztatni a távhőszolgáltatás igénybevételének feltételeiről, változásairól, különös tekintettel a számlázás rendjére és a szolgáltatás minőségére.

(3) A távhőszolgáltató köteles ügyfélszolgálatán a (2) bekezdésben meghatározott tájékoztatást, valamint az általános szerződési feltételeit könnyen hozzáférhető helyen kifüggeszteni, valamint a felhasználó és a díjfizető kívánságára azt ingyenesen rendelkezésre bocsátani.

E szakaszok a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos feladatokat tartalmazzák. E téren a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőségnek, a Magyar Energia Hivatalnak és az önkormányzatnak jól körülhatárolt feladatait határozza meg.

Régi ellentmondást és sok felhasználói kifogást orvosol a törvény azzal, hogy a panaszok kivizsgálása, intézése a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség hatáskörébe kerül. Ezzel különválnak az önkormányzat tulajdonosi funkciójától a fogyasztói érdekvédelem. Emellett a vitás ügyek intézésére igénybe lehet venni a szakmai békéltető testületek közreműködését is.

A törvény együttműködésre kötelezi az engedélyező hatóságokat és a távhőszolgáltatót a fogyasztóvédelmi szervekkel és a felhasználói érdekképviseltekkel. A törvény feljogosítja az engedélyezőt, hogy hatósági intézkedést tegyen a távhőszolgáltatás folyamatos és biztonságos fenntartása érdekében.

III. Fejezet

AZ ENGEDÉLYEZÉS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

12. § (1) A távhő termelése és szolgáltatása - teljesítményhatár nélkül - engedélyköteles tevékenység.

(2) Az 5 MW vagy annál nagyobb névleges hőteljesítményű távhőtermelő létesítmény létesítése, bővítése, átalakítása, teljesítményének növelése és csökkentése, tüzelőanyagának megváltoztatása (a továbbiakban együtt: létesítés), továbbá megszüntetése engedélyköteles tevékenység.

(3) A távhőtermelő létesítmény távhőtermelésének tervezett megszüntetése előtt legalább egy évvel az engedélyes engedélyt köteles kérni a megszüntetésre az engedélyező hatóságtól, az érintett önkormányzat egyidejű értesítésével.

(4) A távhőtermelő tevékenység megszüntetése megtagadható vagy feltételhez köthető, ha az a távhőszolgáltatás biztonságát, vagy az e törvényben meghatározott ellátási kötelezettség teljesítését veszélyezteti.

(5) Az (1) bekezdésben említett távhőtermelői tevékenység és a (2) bekezdésben említett létesítés esetében, ha a telephelyen a távhőtermelő berendezések névleges összes hőteljesítménye az 50 MW-ot nem éri el, egyszerűsített engedélyezési eljárást kell lefolytatni.

13. § (1) A létesítési és működési engedély tartalmi követelményeit, az engedélyezési eljárás szabályait és az engedély kiadásának rendjét a kormány e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben határozza meg.

(2) Az engedélyező az engedély kiadását akkor tagadhatja meg, ha:

a) a jogszabályi feltételek hiányoznak;

b) a kérelmező csőd- vagy felszámolási eljárás alatt áll;

c) a kérelmező a 12. § (1) és (2) bekezdése szerinti bármely engedélyét neki felróható ok miatt tíz éven belül visszavonták;

d) a kérelmező nem rendelkezik a kérelemben szereplő tevékenység folyamatos, hosszú távú ellátásához szükséges engedélyekkel.

(3) A Hivatal által az e törvény alapján jogerős határozattal kiadott, létesítési és távhőtermeléssel kapcsolatos engedélyek, engedélymódosítások, engedély-visszavonások rendelkező részét és azok indokolását az e törvény végrehajtásáról szóló külön jogszabályban meghatározott módon kell nyilvánosságra hozni. A Hivatal az egyéb jogerős határozatait közzéteheti.

(4) Az engedélyező által az e törvény alapján kiadott, a távhőtermeléssel és távhőszolgáltatással kapcsolatos engedélyeket és azok indoklását az engedélyező hivatalos lapjában, illetőleg a helyben szokásos módon, három munkanapon belül kell közzétenni.

A távhőtermelő létesítmény létesítésére és a működésére vonatkozó engedély

14. § (1) A távhőtermelő létesítmény létesítéséhez és működéséhez szükséges engedély iránti kérelmet a 4. § (1) bekezdés *a)* pontja, illetőleg a 7. § *a)* és *b)* pontja szerinti engedélyező hatósághoz kell benyújtani. A kérelemhez mellékelni kell a környezetvédelmi engedélyt, amennyiben annak megszerzését külön jogszabály előírja.

(2) Amennyiben a létesítmény megfelel a vonatkozó jogszabályokban és a szakhatósági határozatokban rögzített követelményeknek - beleértve a környezetvédelmi követelményeket -, kérelemre a létesítési engedélyt ki kell adni.

(3) A távhőtermelő létesítmény létesítési engedélye az engedélyben meghatározott ideig érvényes. Az engedély - kérelemre - egyszer, a létesítési engedéllyel azonos időtartamra, de legfeljebb további két évre meghosszabbítható. Ha az engedélyes a létesítés megkezdésével vagy folytatásával neki felróható okból késlekedik, és emiatt az eredeti vagy a meghosszabbított határidő nem tartható, az engedély visszavonható.

(4) A távhőtermelő létesítmény használatbavétele előtt üzembe helyezési eljárást kell lefolytatni.

15. § (1) Az eredményes üzembe helyezési eljárást követően - kérelemre - a távhőtermelő létesítményre működési engedélyt kell kiadni.

(2) A távhőtermelő létesítmény működéséhez szükséges működési engedély határozatlan időre szól.

A távhő szolgáltatására vonatkozó működési engedély

16. § (1) A távhő szolgáltatására vonatkozó működési engedélyt az illetékes önkormányzat jegyzőjétől kell kérelmezni.

(2) Az engedélyes az üzemeltetésébe adott létesítménnyel a működési engedélyben foglaltaknak megfelelően jogosult az engedélyezett településen vagy településrészen távhőt szolgáltatni.

(3) A távhő szolgáltatására vonatkozó működési engedély határozatlan időre szól.

17. § Ha a távhő termelésére engedélyt kérő egyúttal távhőszolgáltatásra is kíván működési engedélyt kérni, azt a 16. § előírásainak figyelembevételével, önálló szolgáltatói működési engedélyként kell kérni és kiadni.

Az engedélyes kötelezettségei

18. § Az engedélyes köteles:

- a)* a működési engedélyben meghatározott feltételeket teljesíteni;
- b)* az e törvény szerinti ellátási kötelezettségnek eleget tenni;
- c)* a folyamatos és biztonságos szolgáltatáshoz szükséges üzemeltetési és fenntartási feladatokat ellátni;
- d)* az új vagy növekvő igények kielégítésére e törvényben részletezett feltételek mellett a szükséges fejlesztéseket elvégezni;

e) az engedélyező által előírt tartalommal és formában az engedélyhez kötött tevékenységgel és a felhasználói érdekekkel kapcsolatos adatokat és információkat az engedélyezőnek, valamint - felhasználói panaszok esetén - a fogyasztóvédelmi felügyelőségeknek és a felhasználói érdekképviselőknek megadni és hozzáférhetővé tenni.

Társaság átalakulása, alaptőke-változás, befolyásszerzés engedélyezése

19. § (1) Az engedélyező jóváhagyó határozata szükséges az engedélyes társaságnak a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (a továbbiakban: Gt.) szerinti

- a)* egyesüléséhez, és
- b)* szétválásához (a továbbiakban együttesen: átalakulás),
- c)* valamint alaptőkéjének, illetve tőzstőkéjének legalább egynegyed résszel történő leszállításához, valamint
- d)* bármely engedélyes vállalkozásban történő, a Gt.-ben foglaltak szerinti jelentős, többségi vagy közvetlen irányítást biztosító befolyás szerzéséhez és az ehhez fűződő jogok gyakorlásához.

(2) Az engedélyező nem tagadhatja meg az alaptőke, illetve a tőzstőke leszállításához való hozzájárulást, ha azt az engedélyes számára külön jogszabály kötelezővé teszi. A cégjegyzékbe való bejegyzésre irányuló kérelmet a cégbírósághoz az engedélyező határozatával együtt kell benyújtani.

(3) Az engedélyező a jóváhagyást megtagadhatja, illetőleg feltételhez kötheti, ha az (1) bekezdés szerinti változások végrehajtása a távhőellátás biztonságát, az e törvényben meghatározott ellátási kötelezettség teljesítését, illetőleg a felhasználók érdekeit sérti.

(4) Az engedélyező hatóság határozatának hiányában az (1) bekezdés rendelkezéseivel kapcsolatos, a részvényesre és tagra vonatkozó változások a részvénykönyvbe nem jegyezhetők be, illetve a tagjegyzékbe nem tüntethetők fel és erre a társaságban jogot alapítani nem lehet.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott egyesüléssel járó, valamint az (1) bekezdésben meghatározott tőkekoncentráció, illetve befolyásszerzés jóváhagyásához vagy annak megtagadásához az engedélyező köteles kikérni a Gazdasági Versenyhivatal véleményét.

(6) Ha az engedélyes a Hivatal engedélyezési hatáskörébe tartozik, és a Hivataltól villamosenergia-termelésre működési engedéllyel is rendelkezik, az (1) bekezdés a)-d) pontjában szabályozott esetekben a Vet. rendelkezéseit is alkalmazni kell.

A törvény 19. §-a a távhő termelésére és szolgáltatására jogosult gazdálkodó szervezet szétválását és más engedéllyessel történő egyesülését köti engedélyhez, összhangban a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvényben foglaltakkal.

A működési engedély visszavonása, a távhőellátás fenntartása

20. § (1) Az engedélyező a működési engedélyt köteles visszavonni:

a) ha az engedélyes nem tesz eleget törvényes, illetve a működési engedélyben előírt kötelezettségeinek, vagy tevékenységét megszünteti;

b) ha az engedélyes a távhőtermelői vagy a szolgáltatói berendezést felhívás ellenére a távhőszolgáltatás biztonságát, az élet-, az egészség- és a vagyonszolgáltatást, a környezetet, továbbá a felhasználói érdekeket súlyosan veszélyeztető módon üzemelteti, illetve a működési engedélyben előírt kötelezettségeinek - erre irányuló felszólítás után - nem tesz eleget.

(2) Az engedély visszavonásával egyidejűleg új engedélyt kell kijelölni.

(3) A folyamatos és biztonságos ellátás érdekében a működési engedélyben foglalt tevékenységet folyamatosan fenn kell tartani, a távhőtermelő létesítmény, vagy az engedélyköteles tevékenység megszüntetésével kapcsolatos eljárás, a felszámolás vagy a végelszámolás befejezéséig.

(4) Az engedélyező felszámolás vagy végelszámolás esetén, vagy ha az engedélyben foglalt tevékenységet nem az engedélyben meghatározott módon folytatják és az a távhőellátás jelentős zavarát idézheti elő, a folyamatos ellátásra más engedélyt is kijelölhet.

(5) Az engedélyező más engedélyes kijelölése esetén az engedélyt kötelezheti arra, hogy az engedélyező által meghatározott, a folyamatos és biztonságos távhőtermeléshez és szolgáltatáshoz szükséges eszközeit a kijelölt engedélyesnek ellenszolgáltatás ellenében üzemeltetésre adja át, és a tevékenység gyakorlásához szükséges nyilvántartásokat, adatokat bocsássa rendelkezésre.

(6) Az engedélyező a (4)-(5) bekezdések alapján hozott határozatainak fellebbezésre tekintet nélküli végrehajtását rendelheti el, az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében.

Ez a szakasz a távhőszolgáltatás és az engedélyes biztonságát egyaránt szolgálja. A működési engedély visszavonását csak bizonyos feltételek fennállása esetére teszi lehetővé. A törvény e vonatkozásban is követi a már említett energia törvények által kialakított utat.

A rendelkezés a fogyasztó érdekét is szolgálja, mert biztosítja, hogy a működési engedély visszavonása esetén a távhőszolgáltatás továbbra is folyamatos lehessen.

Rendelkezést tartalmaz ez a § arra is, hogy a működési engedély visszavonása esetén kötelezni lehessen a volt engedélyest a folyamatos és biztonságos távhőszolgáltatáshoz szükséges eszközeinek az új szolgáltató részére térítés ellenében történő átadására, szerződéseinek, nyilvántartásainak, adatainak rendelkezésre bocsátására.

IV. Fejezet

JOGOK IDEGEN INGATLANON

21. § (1) Távhőtermelő létesítmény, távhővezeték-hálózat, illetve annak részét képező berendezés, vezeték, valamint hőközpont elhelyezéséhez és üzemeltetéséhez szükséges idegen ingatlan használatára az engedélyes

a) előmunkálati jogot,

- b) vezetékjogot,
- c) használati jogot,
- d) kisajátítást és
- e) biztonsági övezet kijelölést

kérhet.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogok gyakorlása során az engedélyes

- a) a jelek elhelyezésével, a mérésekkel, a vizsgálatokkal,
- b) a létesítmények elhelyezésével, illetőleg azok megközelítésével, az azokon való munkavégzéssel, valamint
- c) az ingatlan használatának akadályozásával, korlátozásával, valamint értékcsökkenésével

okozott kárt az ingatlan tulajdonosának, használójának (a továbbiakban együtt: tulajdonos) köteles megtéríteni.

(3) Természetvédelem alatt álló területen az (1) bekezdésben felsorolt jogok az illetékes természetvédelmi hatóság, illetőleg nemzeti park igazgatóságának előzetes hozzájárulásával engedélyezhetők. Helyi védettségű területen az illetékes önkormányzat előzetes hozzájárulása szükséges.

(4) Az (1) bekezdés szerinti használati jogok gyakorlásának megszűnése esetén az engedélyes köteles az ingatlan eredeti állapotát helyreállítani, vagy ha ez nem lehetséges, újrahasznosításra alkalmassá tenni.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott jogok gyakorlása során az ingatlan értékcsökkenése, az abban keletkező kár vagy a kisajátított ingatlanért fizetendő kártalanítás összegében az engedélyes és az ingatlantulajdonos állapodik meg, ide nem értve a 28. § (3) bekezdésében foglalt eseteket.

Előmunkálati jog

22. § (1) A távhőtermelő létesítmény, illetőleg a távhővezeték-hálózat, illetve annak részét képező berendezés és vezeték létesítésével kapcsolatban az engedélyes előmunkálati jog engedélyezését kérheti.

(2) Az előmunkálati jog alapján, a jogosult vagy megbízottja az idegen ingatlanon jogerős államigazgatási határozat felhatalmazása alapján - a felhatalmazást követő egy éven belül -, a szükséges jeleket elhelyeztetheti, méréseket, vizsgálatokat végezhet. Az ingatlan tulajdonosa e munkálatok végzését - kártalanítás ellenében - túrni köteles.

(3) Az előmunkálati jog iránti kérelemhez csatolandó műszaki leírásokat, helyszínrajzokat, ütemtervet a kormány rendeletében meghatározott tartalommal, méretben és példányszámban az engedélyesnek kell elkészítenie.

(4) Az előmunkálati jog alapján végezhető munka megkezdéséről az ingatlan tulajdonosát, használóját és az ingatlan fekvése szerint illetékes önkormányzat jegyzőjét az előmunkálati jog jogosultja 15 nappal korábban értesíteni köteles.

(5) Az előmunkálati jog érvényességi ideje egyszer, további egy évvel meghosszabbítható.

(6) Az előmunkálati jogot a területi műszaki biztonsági felügyelőség (a továbbiakban: felügyelőség) engedélyezi, amelynek határozata ellen a Magyar Műszaki Biztonsági Hivatalhoz (a továbbiakban: MMBH) lehet jogorvoslattal élni. Az eljárás részletes szabályait a kormány e törvény végrehajtására kiadott rendelete tartalmazza.

Vezetékjog

23. § (1) Távhővezeték-hálózat vagy annak részét képező vezeték közterületnek, közútnak és vasúti pályának (a továbbiakban együtt: közterület) nem minősülő idegen ingatlanon történő elhelyezésére és üzemeltetésére kártalanítás ellenében, hatósági határozattal vezetékjog létesíthető a távhőszolgáltató javára, ha az az ingatlan használatát lényegesen nem akadályozza. Nem kell vezetékjogot megállapítani a közterületen létesített távhővezeték-hálózatra vagy annak részét képező vezetékre és annak idegen ingatlant érintő biztonsági övezetére. Ebben az övezetben építmény létesítése esetén, ha az építmény használati jellege indokolja, az illetékes vezetékjogot engedélyező hatóság kötelezheti az engedélyest a biztonsági övezet csökkentésére.

(2) A vezetékjogot a felügyelőség engedélyezi, amelynek határozata ellen az MMBH-hoz lehet jogorvoslattal élni. A vezetékjog iránti kérelemhez csatolandó műszaki leírásokat, helyszínrajzokat, ütemtervet a kormány az e törvény végrehajtására kiadott rendeletében meghatározott tartalommal, méretben és példányszámban az engedélyesnek kell elkészítenie.

(3) Az engedélyes a vezetékjog alapján az idegen ingatlanon

a) a szakhatósági hozzájárulásokban foglaltak megtartásával a föld alatti és különösen indokolt esetben a föld feletti távhővezeték-hálózatot és az ahhoz szükséges tartószerkezetet létesíthet, illetve helyezhet el;

b) az a) pont szerint elhelyezett létesítményeket üzemeltetheti, karbantarthatja, kijavíthatja, átalakíthatja, eltávolíthatja;

c) a távhővezeték-hálózat mentén levő, annak épségét közvetlenül veszélyeztető fákat, bokrokat, azok ágait, gyökereit - kártérítési kötelezettség mellett - eltávolíthatja;

d) a távhővezeték-hálózattal - a gazdasági és közlekedési miniszternek a szabályozásban érdekelt miniszterrel együttesen kiadott, az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletében meghatározott módon - más építményt és nyomvonalas műtárgyat megközelíthet, illetve keresztezhet.

24. § Távhővezeték-hálózat részét képező vezeték az ingatlantulajdonossal, az ingatlan kezelőjével, illetőleg a közterület tulajdonosával kötött szerződés alapján is létesíthető és üzemeltethető.

25. § A vezetékjognak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését az engedélyes kérelmezi az ingatlantulajdonossal, az ingatlan kezelőjével, illetőleg a közterület tulajdonosával kötött szerződés vagy jogerős hatósági határozat alapján. A vezetékjog a távhőszolgáltatás engedélyesét illeti meg, és az ingatlan mindenkori tulajdonosát terheli. A vezetékjog az azt megállapító hatósági határozat jogerőre emelkedését követően, illetve az ingatlantulajdonossal kötött megállapodás alapján gyakorolható.

26. § Az ingatlan tulajdonosa kérheti az engedélyestől a távhővezeték és a tartószerkezet eltávolítását, átalakítását vagy áthelyezését, ha annak műszaki feltételei adottak, az üzemeltetésben jelentős hátrányt nem jelentenek és vállalja az azokkal kapcsolatos költségek viselését.

27. § (1) A vezetékjog megszűnik, ha annak jogosultja, a mindenkori engedélyes a távhővezeték-hálózatot és a 23. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott létesítményeket az engedélyezéstől számított öt éven belül nem építi meg, vagy ha annak üzemben tartását véglegesen megszünteti.

(2) A vezetékjog megszűnése esetén az engedélyes - a vezetékjog megszűnésével egyidejűleg - köteles kérni az ingatlan-nyilvántartásból való törlést. Ennek elmulasztása esetén - az engedélyes költségére - az ingatlan tulajdonosa is jogosult kérni a vezetékjog törlését. Az ingatlantulajdonos kérelmének teljesítéséhez szükséges nyilatkozatot a vezetékjog jogosultja köteles kiadni. A vezetékjog jogosultja köteles az ingatlantulajdonosnak a vezetékjog ingatlan-nyilvántartásból való törlésével kapcsolatban felmerült kiadásait megtéríteni.

Használati jog

28. § (1) A szolgáltatói hőközpontot idegen ingatlanon, illetve a távhővel ellátott épületek vagy építmények egyikében az ingatlantulajdonossal kötött megállapodás alapján lehet elhelyezni, üzemeltetni és karbantartani.

(2) Az engedélyes megállapodás hiányában az ingatlan használatára vonatkozó használati jog megállapítását kérheti az illetékes önkormányzat jegyzőjétől.

(3) A használati jog alapítását és a fizetendő kártalanítás mértékét az illetékes önkormányzat jegyzője határozattal állapítja meg az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Étv.) meghatározott módon.

29. § (1) A használati jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését az engedélyes kérelmezi az ingatlantulajdonossal kötött szerződés vagy jogerős hatósági határozat alapján. A használati jog a mindenkori engedélyest illeti meg, és az ingatlan mindenkori tulajdonosát terheli. A használati jog az azt megállapító hatósági határozat jogerőre emelkedését követően, illetve az ingatlantulajdonossal kötött megállapodás alapján gyakorolható.

(2) Megszűnik a használati jog, ha az engedélyes a használati joggal terhelt ingatlanon a szolgáltatói hőközpontot a használati jog keletkezésétől számított öt éven belül nem építi meg vagy azt véglegesen eltávolítja. Megszűnik a használati jog a felek megállapodásával is.

(3) A használati jog megszűnése esetén az engedélyes a használati jog megszűnésével egyidejűleg köteles kérni az ingatlan-nyilvántartásból történő törlést. Ennek elmulasztása esetén - az engedélyes költségére - az ingatlan tulajdonosa is kérheti a használati jog törlését. Az ehhez szükséges nyilatkozatot az engedélyes köteles az ingatlantulajdonosnak kiadni, és a törléssel összefüggésben felmerült kiadásait megtéríteni.

30. § Ha a használati joggal terhelt idegen ingatlan tulajdonosa a saját felhasználási helyére vonatkozó közüzemi szerződést felmondja, a használati jog az engedélyest továbbra is megilleti mindaddig, amíg a hőközpontból más felhasználót is ellát. Ebben az esetben a használati jog az érdekeltek megállapodásával szüntethető meg.

Kisajátítás

31. § (1) A távhőtermelő létesítmény elhelyezése céljából az engedélyes a Ptk.-ban, valamint a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendeletben meghatározottak szerint idegen ingatlan kisajátítását kérheti az ingatlan fekvése szerinti megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal vezetőjénél.

(2) Idegen ingatlan kisajátítását kérheti az engedélyes, ha:

a) az idegen ingatlanra szolgáltatói hőközpont létesítése céljából van szükség, és az engedélyes az ingatlan tulajdonosával megállapodni nem tudott, illetve az illetékes építési hatóság az ingatlan rendeltetésszerű használatának megszűnése vagy jelentős mértékű akadályozása miatt a használati jogot nem engedélyezte;

b) a 23-27. § szerinti vezetékjog, illetve a 28-30. § szerinti használati jog az ingatlan rendeltetésszerű használatát jelentős mértékben akadályozza vagy meggátolja.

(3) A kisajátított ingatlant a telephely szerinti önkormányzat tulajdonába, az általa kijelölt szervezet vagyongazdálkodásába és az engedélyes használatába kell adni. A kisajátítással kapcsolatos költségeket - ideértve a kártalanítást is - az engedélyes köteles előlegezni, és viselni.

(4) A (2) bekezdés b) pontjában említett esetben a kisajátítást az ingatlan tulajdonosa is kérheti.

(5) A tulajdonos kérelmére indult kisajátítással kapcsolatos költségeket és az ingatlanért járó kártalanítást az engedélyes köteles megtéríteni.

Biztonsági övezet

32. § (1) A távhővezeték-hálózat biztonságának, zavartalan működésének, valamint az azt körülvevő környezet lehető legteljesebb védelme érdekében biztonsági övezetet lehet kijelölni. A biztonsági övezet kijelölésének módjára vonatkozó szabályokat a gazdasági és közlekedési miniszter rendeletben állapítja meg.

(2) A biztonsági övezeten belül tilos, illetőleg korlátozás alá esik olyan épületet, építményt vagy létesítményt elhelyezni, olyan növényt (fát) ültetni, vagy olyan tevékenységet folytatni, amely a távhővezeték-hálózat biztonságát, zavartalan működését, az életet, a testi épséget vagy a vagyonszámot veszélyezteti.

(3) A távhővezeték-hálózatot úgy kell tervezni, kivitelezni és üzemeltetni, hogy annak hatása az érintett terület lakosságának egészségét ne veszélyeztesse, a természeti környezetet és a tájképi értéket a lehető legkisebb mértékben változtassa meg.

(4) A biztonsági övezetet és az arra vonatkozó előírásokat a vezetékjogi engedélyben kell meghatározni.

V. Fejezet

A TÁVHŐRENDSZER MŰKÖDTETÉSE ÉS FEJLESZTÉSE

33. § (1) A távhőtermelő létesítmény működtetése és fejlesztése a távhőtermelő feladata.

(2) A távhő árával nem fedezett, a távhőszolgáltató által bejelentett új vagy növekvő igényre vonatkozó fejlesztési költségek fedezetének viselésére a távhőtermelő és a távhőszolgáltató állapodik meg.

34. § (1) A távhőszolgáltató tulajdonát képező szolgáltatói berendezést, valamint a szolgáltató tulajdonában lévő felhasználói berendezést a távhőszolgáltató köteles fenntartani, üzemeltetni, fejleszteni és az ezekkel kapcsolatos költségeket viselni.

(2) Abban az esetben, ha a távhővezeték-hálózat vagy annak egyes részei nem a távhőszolgáltató vagy a felhasználó tulajdonát képezik, a vezeték és részei tulajdonosát az engedélyes távhőszolgáltatóval a szolgáltatói berendezések fenntartására, üzemeltetésére és fejlesztésére a polgári jog szabályai szerinti éves és hosszú távú szerződéskötési kötelezettség terheli.

(3) A (2) bekezdésben foglalt szerződéskötési kötelezettség nem vonatkozik a felhasználó tulajdonában lévő - a távhővezeték-hálózat részét képező - azon vezeték szakaszra, amely a szolgáltatói hőközpontot az ellátott épület felhasználói berendezésével köti össze a csatlakozási pontig bezáróan. E vezeték szakaszt a távhőszolgáltató köteles fenntartani, üzemeltetni, fejleszteni és az ezekkel kapcsolatos költségeket viselni.

(4) Új vagy növekvő távhőigénnyel jelentkező felhasználási hely tulajdonosától a távhőszolgáltató a távhőszolgáltatás díjával nem fedezett fejlesztési költségekre az önkormányzat rendeletében meghatározott mértékű csatlakozási díjat kérhet. A csatlakozási díj magában foglalhatja a 33. § (2) bekezdés alapján fizetett fejlesztési költség teljes vagy részleges fedezetét is.

A 34. § (4) bekezdésének rendelkezése azt teszi lehetővé, hogy a távhőszolgáltató csatlakozási díjat kérjen az új vagy növekvő távhő igényrel jelentkező felhasználási hely tulajdonosától, a távhőszolgáltatási díjjal nem fedezett fejlesztési költségekre. A csatlakozási díj mértékét az árhatósági jogkörrel gyakorló önkormányzatnak rendeletben kell megállapítani. Az önkormányzati rendeletben megállapított csatlakozási díj magában foglalhatja a távhőtermelő és a távhőszolgáltató megállapodásában szereplő fejlesztési költség teljes vagy részleges fedezetét is. A csatlakozási díjon túlmenően a távhőszolgáltató további költséggel nem terhelheti a felhasználási hely tulajdonosát.

VI. Fejezet

A TÁVHŐTERMELŐ ÉS A TÁVHŐSZOLGÁLTATÓ, VALAMINT A TÁVHŐSZOLGÁLTATÓ, A FELHASZNÁLÓ ÉS A DÍJFIZETŐ KÖZÖTTI JOGVISZONY

A távhőtermelő és a távhőszolgáltató közötti jogviszony

35. § A távhőtermelőt a távhőszolgáltatóval a polgári jog szabályai szerinti, éves és hosszú távú (legalább ötéves időtartamra vonatkozó) szerződéskötési kötelezettség terheli.

Igénybejelentés, tájékoztatás

36. § (1) Távhőt vételezni kívánó új vagy többletjeljesítményt igénylő meglévő felhasználási hely tulajdonosának igénybejelentésére a távhőszolgáltató köteles 30 napon belül az igény kielégítésének műszaki-gazdasági feltételeiről előzetes tájékoztatást adni, és a legkedvezőbb vételezési mód meghatározásában az igénylővel együttműködni.

(2) A távhőszolgáltató a tájékoztatójában a műszaki-gazdasági feltételek mellett köteles tájékoztatást adni annak a költségek, csatlakozási díjnak az összegéről, amely a felhasználót a 34. § (4) bekezdése szerint terheli.

Közüzemi szerződés

37. § (1) A távhőszolgáltatót a lakossági felhasználóval általános közüzemi szerződéskötési kötelezettség terheli. Az általános közüzemi szerződés létrejöhet a távhő hőközponti (hőfogadó állomási) vagy épületrészenkénti mérés szerinti szolgáltatására.

(2) Az általános közüzemi szerződés alapján a távhőszolgáltató a lakossági felhasználó részére folyamatos, biztonságos és meghatározott mértékű távhőszolgáltatásra, a lakossági felhasználó vagy az e törvényben meghatározott esetekben a díjfizető a távhőszolgáltatás díjainak rendszeres megfizetésére köteles.

(3) Az egyéb felhasználó és a távhőszolgáltató a polgári jog szabályai szerint egyedi közüzemi szerződést köt a távhő folyamatos és biztonságos szolgáltatására, illetőleg ellenértékének megfizetésére.

(4) Nem köteles a távhőszolgáltató a közüzemi szerződés megkötésére, ha a felhasználói igényteljesítő a 36. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatóban foglaltakat nem teljesítette.

(5) A távhőszolgáltató és a felhasználó között a közüzemi szerződés - a jogszabályokban és az üzletszabályzatban meghatározott feltételekkel - a szolgáltatás igénybevételével is létrejön.

(6) A díjfizető személyében bekövetkező változások nem érintik a felhasználó és a távhőszolgáltató között létrejött általános közüzemi szerződés érvényességét. A díjfizető a változás időpontjától jogosult az általános közüzemi szerződésben foglaltak szerint a szolgáltatás igénybevételére és ugyanezen időponttól köteles a távhőszolgáltatás díjainak megfizetésére.

38. § (1) Az általános közüzemi szerződés határozatlan időre szól. Az egyedi közüzemi szerződés - ha a felek eltérően nem állapodtak meg - határozott időtartamra szól.

(2) Az általános közüzemi szerződést a felhasználó 30 napos felmondási időpontra, a kormány e törvény végrehajtásáról szóló rendeletében meghatározott módon mondhatja fel, ha együttes feltételként:

a) a felmondáshoz a távhővel ellátott épület tulajdonosi közössége az összes tulajdoni hányad szerinti legalább négyötödös szavazattöbbségű határozatával hozzájárul és az épületben a távhőellátással azonos komfortfokozatú más hőellátást valósít meg;

b) a szerződés felmondása nem okoz jelentős kárt más számára, és nem korlátozza mások tulajdonosi, használati, bérlői jogait;

c) viseli azokat a költségeket, amelyek a felhasználói berendezéseknek a felmondás következtében szükséges műszaki átalakításával merülnek fel;

d) a szerződés felmondását a meglévő rendszer műszaki megoldása lehetővé teszi és a felmondás nem ütközik egyéb jogszabályba.

(3) Amennyiben a felhasználó az általános közüzemi szerződést a (2) bekezdés alapján felmondja, ismételt távhőszolgáltatási közüzemi szerződés megkötéséhez a távhőszolgáltató üzletszabályzatában rögzített feltételek teljesítése szükséges.

(4) Egyedi közüzemi szerződést az egyéb felhasználó a szerződésben meghatározott felmondási idővel, az abban meghatározott időpontra mondhatja fel.

(5) Abban az esetben, ha a távhővel ellátott épületben lévő épületrészben kívánják a távhő igénybevételét megszüntetni, az épületrész tulajdonosa és a felhasználó közösen kezdeményezheti az általános közüzemi szerződés módosítását, ha együttes feltételként:

- a) a megszüntetéshez a távhővel ellátott épület tulajdonosi közösségének valamennyi tagja hozzájárul;
- b) az épületrészben a távhőellátással azonos komfortfokozatú hőellátást valósítanak meg, amely az épület távhőellátását biztosító felhasználói berendezéstől függetlenül üzemeltethető;
- c) a megszüntetés nem okoz jelentős kárt az épület többi tulajdonosa számára, és nem korlátozza mások tulajdonosi, használati, bérleti jogait;
- d) viseli azokat a költségeket, amelyek a felhasználói berendezéseknek a szolgáltatás igénybevételének megszüntetésével összefüggésben szükséges műszaki átalakításával merülnek fel;
- e) a szolgáltatás igénybevételének megszüntetését a meglévő rendszer lehetővé teszi és az nem ütközik egyéb jogszabályba.

(6) A közüzemi szerződés és a felhasználó, illetve a díjfizető díjfizetési kötelezettsége a felmondási idő lejártával, abban az időpontban szűnik meg, amikor a felhasználó a (2), (4) és az (5) bekezdésekben előírt valamennyi feltételt teljesítette és ezt a távhőszolgáltatónak írásban bejelentette.

(7) A közüzemi szerződést a távhőszolgáltató csak a 49. § (2) bekezdés b) és e) pontjában meghatározott szerződésszegés esetén mondhatja fel, valamint akkor, ha tudomást szerez arról, hogy a vele szerződéses kapcsolatban álló felhasználó a távhő vételezését a felhasználási helyen megszüntette. Ebben az esetben a közüzemi szerződés felmondása miatt az épületben, épületrészben bekövetkező kár a felhasználót terheli.

39. § A távhőszolgáltató az általános közüzemi szerződés megkötését

- a) köteles megtagadni, ha a felhasználó által létesített felhasználói berendezés az életet, az egészséget vagy a vagyonbiztonságot veszélyezteti;
- b) megtagadhatja, ha más felhasználó távhővételezését, illetőleg a távhőszolgáltató üzemét veszélyezteti;
- c) feltételekhez kötheti, ha a felhasználóval korábban fennálló közüzemi szerződést az 51. § (3) bekezdés b) és c) pontjai, valamint a (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően mondta fel.

A távhőszolgáltatás szüneteltetése, korlátozása

40. § (1) A távhőszolgáltató jogosult az élet-, egészség- vagy a vagyonbiztonság veszélyeztetése, a szolgáltatói berendezés üzemzavara esetén, valamint más módon el nem végezhető munkák elvégzéséhez a távhőszolgáltatást a szükséges legkisebb felhasználói körben és időtartamban szüneteltetni.

(2) A távhőszolgáltató köteles az előre tervezhető karbantartási, felújítási munkák miatti szüneteltetés időpontjáról és várható időtartamáról az üzletszabályzatban vagy a szerződésben rögzített módon az érintett felhasználókat előre értesíteni.

41. § (1) A távhőszolgáltató jogosult az önkormányzat rendeletében foglaltak szerint

- a) az országos tüzelőanyag-hiány miatt nála vagy a vele szerződéses jogviszonyban álló távhőtermelőnél fellépő termelés kiesés esetén, vagy

b) környezetvédelmi érdekből

a szolgáltatást korlátozni. A korlátozás általános feltételeit a kormány az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben határozza meg.

(2) A korlátozás bevezetéséről és annak okairól a távhőszolgáltató az önkormányzatot haladéktalanul tájékoztatni köteles.

(3) Lakossági felhasználó korlátozására csak végső esetben és csak akkor kerülhet sor, ha az egyéb felhasználó korlátozása után az még szükséges.

42. § A távhőszolgáltatás szünetelése miatt a felhasználói berendezésekben keletkezett károkat, ha a szolgáltatás szünetelésében a felhasználó véten, a szolgáltató köteles megtéríteni. Ezen túlmenően a 40. § szerinti szüneteltetésből, illetőleg a 41. § szerinti korlátozásból eredő károkért a távhőszolgáltatót kártalanítási kötelezettség nem terheli.

A távhőszolgáltatás korlátozására csak akkor kerülhet sor, ha azt országos tüzelőanyag hiány vagy környezetvédelmi érdek indokolja. Mind a szüneteltetés, mind a korlátozás a fogyasztónál kárt okozhat. Szüneteltetés esetén a távhőszolgáltató csak akkor felel a bekövetkező kárért, ha a szüneteltetésre neki felróható okból került sor. A távhőszolgáltatás korlátozása miatt a távhőszolgáltató a bekövetkezett kárért nem tehető felelőssé. Erre és a meghatározott feltételekre tekintettel a korlátozás általános feltételeinek

meghatározásával a törvény a Kormányt, a részletes feltételek szabályainak kidolgozásával az önkormányzat képviselő-testületét hatalmazza fel.

Mérés, elszámolás, díjfizetés

43. § (1) A szolgáltatott és a felhasznált távhő díjának elszámolása hiteles hőmennyiségmérés alapján történik.

(2) A távhőszolgáltató a felhasznált távhő mennyiségét az önkormányzat képviselő-testületének rendeletében meghatározott helyen, a hőközpontban vagy - amennyiben a hiteles hőmennyiségmérés feltételei rendelkezésre állnak - a hőfogadó állomáson köteles hiteles hőmennyiségmérővel mérni és elszámolni.

(3) A szolgáltató a fűtési célú és a használati melegvíz-készítés céljára felhasznált hőt az önkormányzat képviselő-testülete által meghatározott időponttól kezdődően a Távhő-szolgáltatási Közüemi Szabályzatban meghatározott módon és feltételekkel külön köteles meghatározni és számlázni.

(4) Szolgáltatói hőközpontban történő hőmennyiségmérés esetén a szolgáltatott távhő elszámolásának alapja a hőközpontban hitelesen mért hőmennyiség, a hőfogadó állomáson elhelyezett egyéb mérőműszer pedig a szolgáltatói hőközpontban lévő hőmennyiségmérő költségmegosztója.

(5) A felhasznált távhő mennyisége épületrészenként (pl. lakásonként) is mérhető és elszámolható, ha a felhasználók a távhő mennyiségének hiteles mérésére alkalmas mérőeszköz felszerelését, valamint a felhasználói berendezés ehhez szükséges átalakítását a saját költségükön, az épület valamennyi épületrészében megvalósítják, és a hiteles mérés feltételeit folyamatosan biztosítják.

(6) A szolgáltatás helyét, mértékét és tartamát, a távhőszolgáltatás díja épületrészenkénti (pl. lakásonkénti) megosztásának és kiegyenlítésének módját a felhasználó és a szolgáltató megállapodása tartalmazza. Abban az esetben, ha a távhővel ellátott épületnek, épületrészeknek több tulajdonosa van, a tulajdonosok nevében a közüzemi szerződést érintő kérdésekben feljogosított képviselőjük jár el.

Mérés szerinti távhőszolgáltatás esetén a törvény 43. §-a kötelezővé teszi a távhő mennyiségének a hőközponti, lehetővé teszi az épületrészenkénti egyedi mérését. A hőközponti mérés a fogyasztói hőközpontban (hőfogadó állomáson), illetőleg a szolgáltatói hőközpontban történik. Ennek részletes feltételeit az önkormányzat képviselő-testülete rendeletben szabályozza. A hőközponti mérés feltételeinek a megteremtése a távhőszolgáltató kötelessége, míg az épületrészenkénti egyedi mérés lehetőségének kialakítása a felhasználó elhatározásán múlik.

A hőközponti mérés szerinti távhőszolgáltatás díjának épületrészenkénti megosztására és a díj fizetésére elsősorban az érdekelt tulajdonostársak egymással, valamint a távhőszolgáltatóval történő megállapodása, illetőleg az önkormányzat képviselő-testületének rendelete az irányadó.

A mérés helyét, valamint a mérés szerinti elszámolás részletes szabályait az önkormányzati rendeletben meghatározott díjalkalmazási feltételek tartalmazzák.

44. § (1) A díj kiegyenlítése a tulajdonosok egymással történő megállapodása szerint együttesen vagy külön-külön épületrészenként is történhet. Külön történő díjfizetés esetén a díj épületrészenkénti (pl. lakásonkénti) megosztása és a díjfizetők részére történő számlázása - a tulajdonosok által meghatározott arányok, valamint az üzletszabályzat rendelkezései szerint - a távhőszolgáltató feladata. az érdekeltek megállapodásának hiányában és egyebekben a díjfizetés feltételeire az önkormányzatnak a díjalkalmazási feltételekről szóló rendelete az irányadó.

(2) Ha a hőközponti mérés szerinti szolgáltatás egy hőközponti mérőn keresztül több felhasználó részére történik, valamennyi felhasználó megegyezése esetén a távhőszolgáltató az érintettekkel egy közüzemi szerződést is köthet. E szerződésben a felhasználók egymás közötti jogviszonyával, különösen a hőellátás mértékével, feltételeivel és a szolgáltatás díjának megosztásával, valamint a felhasználók közös megbízottjának jogaival és kötelezettségeivel kapcsolatos kérdéseket is rendezni kell.

(3) Az épület, építmény, épületrész tulajdonosa és a bérlő vagy a használó együttes kérelmére a távhőszolgáltató a díjat közvetlenül a bérlő vagy a használó részére számlázza. A távhő-szolgáltatási díj a bérlő vagy a használó által történő megfizetéséért a tulajdonos helytállási kötelezettséggel tartozik. A 37. § (6) bekezdésében foglaltak erre az esetre is vonatkoznak.

(4) A távhőszolgáltatással kapcsolatos díjfizetési kötelezettség és más pénztartozás a társasház tulajdonostársait és a lakásszövetkezet tagjait nem terheli egyetemlegesen. Épületrészenként külön-külön történő díjfizetés esetén a felhasználó az egyes díjfizetők, továbbá a díjfizető más díjfizetők díjtartozásának megfizetéséért nem tartozik felelősséggel.

45. § (1) A távhőszolgáltató jogosult az érintettek tájékoztatása mellett

a) a közüzemi szerződés hatálybalépésétől, a közüzemi szerződés megszűnése után a követelések elévülési idejéig a felhasználók és a díjfizetők adatai közül azokat kezelni, amelyek a felhasználók és a díjfizetők azonosításához, a közüzemi szerződés teljesítéséhez szükségesek. Ennek keretében jogosult a felhasználók és a díjfizetők azonosító

legkésőbb a törvény hatálybalépését követő öt éven belül köteles felhasználói hőközpontok létesítésével és mérők beépítésével a hőmennyiségmérés feltételeit biztosítani. Ez a kötelezettség akkor terheli a távhőszolgáltatót, ha a hőközpont létesítéséhez a szolgáltatói hőközpontból ellátott valamennyi felhasználó a berendezés, valamint a bekötővezeték elhelyezésére alkalmas épületrészt és annak üzemeltetés céljára történő használatát a távhőszolgáltató részére díjmentesen biztosítja.

A (2) bekezdés arra az esetre tartalmaz rendelkezést, amikor a mérés szerinti szolgáltatás - a szolgáltató kezdeményezésére - a hőközpont átalakítását vagy új fogyasztói hőközpont építését teszi szükségessé. A törvény kötelezővé teszi, hogy amennyiben az épületenkénti hiteles mérés más módon nem valósítható meg, a szolgáltatói hőközpont helyett - meghatározott feltételekkel - fogyasztói hőközpontokat kell létesíteni. Ebben az esetben a beruházás, fenntartás és üzemeltetés költségei, egyéb megállapodás hiányában a szolgáltatót terhelik, a berendezés a szolgáltató tulajdona. A berendezés elhelyezéséről (idegen ingatlan használatáról) a szolgáltató és az idegen ingatlan tulajdonosa állapodik meg, de általános feltételként a telepítendő fogyasztói hőközpont részére a szükséges elhelyezést az ingatlan tulajdonosa díj- és térítésmentesen biztosítja. A telepítés részletes szabályait a települési önkormányzat képviselő-testülete rendeletben szabályozza.

(3) Távhőszolgáltató-rendszer átalakítása, bővítése, a hőmennyiségmérés a (2) bekezdés szerinti feltételnek megteremtése esetén az átalakítás költségei a hőközpontban vagy a hőfogadó állomáson elhelyezett mérőeszkővel bezárólag a szolgáltatót terhelik.

(4) A törvény hatálybalépését követően új szolgáltatói hőközpont csak akkor létesíthető, ha egyidejűleg megvalósul a felhasználási helyen a hőmennyiség-szabályozás lehetősége és a hőmennyiség felhasználónkénti mérése.

A szerződésszegés és következményei

49. § (1) A távhőszolgáltató részéről szerződésszegésnek minősül, ha

- a) a távhőszolgáltatást a közüzemi szerződésben meghatározott időpontban nem kezdi meg;
- b) a távhőt nem a közüzemi szerződésben meghatározott, illetőleg nem a tőle elvárható módon szolgáltatja;
- c) a távhő felhasználó részére történő szolgáltatását nem hitelesített mérőeszkő használatával végzi;
- d) a távhőszolgáltatás előre tervezhető munkák miatti szüneteltetéséről a felhasználót az üzletszabályzatban vagy a szerződésben előírt módon és időben nem értesíti;
- e) felróható magatartása folytán a távhőszolgáltatás megszűnik, vagy azt a 40-41. §-okban foglaltakon túlmenően szünetelteti vagy korlátozza;
- f) a távhőszolgáltatás felfüggesztése esetén a felfüggesztési ok megszüntetésére vonatkozó írásbeli értesítése kézhezvételét követő munkanapon a felhasználó részére a távhőszolgáltatást nem kezdi meg.

(2) A felhasználó, illetőleg díjfizető részéről szerződésszegésnek minősül, ha

- a) a szerződésben meghatározott hóteljesítményt túllépi;
- b) a távhő folyamatos és biztonságos szolgáltatását, illetőleg más felhasználó vagy díjfizető szerződészerű távhővételezését zavarja vagy veszélyezteti;
- c) a mérőeszkőzt vagy a mérőeszköz hitelességét tanúsító jelet (fémzár, hitelesítési bélyegzés, matrica) megrongálja, eltávolítja vagy - amennyiben a mérőeszköz olyan helyiségben van elhelyezve, amelybe a fogyasztó állandó bejutása, illetve felügyelete biztosított - ezek sérülését, illetve hiányát a távhőszolgáltatónak nem jelenti be;
- d) a mérőeszköz befolyásolásával vagy megkerülésével - ideértve a mérőeszköz vagy annak hitelességét tanúsító jel megrongálását és eltávolítását is - távhőt vételez;
- e) a távhő díját nem vagy nem a szerződésben meghatározott időben fizeti meg;
- f) a korlátozási rendelkezéseknek nem tesz eleget;
- g) a távhő vételezését nem a 38. § (2), (4), illetve (5) bekezdésében foglalt feltételekkel szünteti meg.

Ezek a szakaszok a szerződésszegés eseteit és következményeit szabályozzák. A jogszabály nem tesz különbséget az általános és az egyedi közüzemi szerződés megszegésének esetei és következményei között, azokat tehát mindkét közüzemi szerződés vonatkozásában alkalmazni kell. E tekintetben a szerződésszegésre vonatkozó szabályokat az egyedi közüzemi szerződés megszegésének eseteire és következményeire is alkalmazni kell.

A törvény egyes szerződésszegés következményeinek megállapításához a díjrendeletet is fontosnak tartja. Abban kell ugyanis meghatározni a pótdíj mértékét, míg a kötbér mértékének megállapítását a közüzemi szerződésre bizza. Legsúlyosabb következménynek a törvény a távhőszolgáltatásra vonatkozó közüzemi szerződés azonnali hatállyal való felmondását határozza meg. Erre csak akkor kerülhet sor, ha a felhasználó a távhőszolgáltatás díját nem fizeti meg. Ez a jogkövetkezmény lehetőséget teremt arra is, hogy a távhőszolgáltató a díjat nem fizető felhasználóval szemben az újabb szerződéskötést feltételhez kösse.

Ugyanakkor a törvény kimondja, hogy a szerződésszegéssel kapcsolatos egyes korlátozó intézkedéseket csak úgy lehet alkalmazni, hogy a hátrányos következmények a díjat fizető felhasználót vagy díjfizetőt ne érintsék.

A törvény 49. § (2) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott szerződésszegés azért érdemel kiemelést, mert a mérőeszköz és a mérőeszköz hitelességét tanúsító eszköz egyes esetekben nem a távhőszolgáltató, hanem a felhasználó tulajdonában, használatában lévő helyiségben van elhelyezve, de a szándékos, illetve vétkes gondatlansággal történő rongálás a jelenleg hatályos szabályozás szerint nem volt megfelelően szankcionálható.

50. § (1) A közüzemi szerződés megszegésének következménye:

- a) díjvisszatérítés, illetőleg pótdíjfizetés,
- b) kötbér,
- c) kártérítés,
- d) csökkentett mértékű szolgáltatás,
- e) távhőszolgáltatás felfüggesztése,
- f) közüzemi szerződés felmondása.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyes következmények együttesen is alkalmazhatók.

(3) A pótdíj mértékét a távhőszolgáltatásra vonatkozó önkormányzati díjrendelet tartalmazza.

(4) A kötbér a szerződésszegéssel érintett szolgáltatás díja után jár és annak mértékét a szerződésben kell meghatározni.

(5) A díjvisszatérítés, a pótdíj és a kötbér megfizetése nem mentesít az okozott kár megtérítése alól.

(6) Ha a felhasználó, illetőleg a díjfizető a távhőszolgáltatás felfüggesztése okának megszüntetéséről a távhőszolgáltatót írásban értesítette, az értesítés kézhezvételét követő munkanapon a távhőszolgáltatást meg kell kezdeni.

51. § (1) A távhőszolgáltató köteles a felhasználó vagy a díjfizető (a díjfizetés kötelezettje) részére

- a) a díj arányos részét visszatéríteni, ha a 49. § (1) bekezdésének e) pontjában,
- b) kötbért fizetni, ha a 49. § (1) bekezdésének a)-d) vagy f) pontjában

meghatározott szerződésszegést követi el.

(2) A díjfizetés kötelezettje köteles a távhőszolgáltató részére pótdíjat fizetni szerződés nélküli távhőfogyasztás esetén, továbbá ha a 49. § (2) bekezdésének a), c)-d), vagy f)-g) pontjaiban meghatározott szerződésszegést követi el.

(3) A távhőszolgáltató

a) a távhőszolgáltatást felfüggesztheti, ha a felhasználó vagy a díjfizető a 49. § (2) bekezdés c)-d) pontjaiban meghatározott szerződésszegést követi el vagy a távhőszolgáltatás díját az önkormányzatnak az árkalkulációs és a díjfizetés feltételeit megállapító rendeletében meghatározott határidőn túl nem vagy késedelmesen fizeti meg;

b) a távhőszolgáltatást felfüggesztheti vagy a közüzemi szerződést felmondhatja, ha a felhasználó vagy a díjfizető a 49. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott szerződésszegést követi el;

c) a közüzemi szerződést felmondhatja, ha a felhasználó vagy a díjfizető a 49. § (2) bekezdésének g) pontjában meghatározott szerződésszegést követi el.

(4) A távhőszolgáltató a közüzemi szerződést felmondhatja, ha a díjfizetés kötelezettje a szolgáltató írásbeli felszólítása ellenére a távhőszolgáltatás díját az esedékesség lejártát követő 60 napon belül nem fizeti meg.

(5) A (3) bekezdés esetére az önkormányzat rendeletében csökkentett mértékű szolgáltatási kötelezettséget írhat elő a távhőszolgáltatónak.

(6) Az 50. § (1) bekezdés d)-f) pontjában meghatározott következményeket a távhőszolgáltató csak oly módon alkalmazhatja, hogy azok ne érintsék a teljesítő díjfizetőt vagy felhasználót.

(7) A távhőszolgáltatás felfüggesztésével, valamint a felfüggesztés megszüntetésével felmerült költségeket a távhőszolgáltató jogosult a szerződésszegés elkövetőjére áthárítani. A közüzemi szerződés nélküli távhőfogyasztás esetén - az ebből származó jogkövetkezményekért - az érintett ingatlan ingatlan-nyilvántartás szerinti tulajdonosa felel.

(8) Az illetékes önkormányzat jegyzője elrendelheti a távhőszolgáltató bejutását a felhasználási helyre, ha a felhasználó, illetve díjfizető nem teszi lehetővé:

- a) a távhő-elszámolási vagy költségmegosztó mérőeszköz leolvasását, ellenőrzését,
- b) szerződésszegés vagy szabálytalan vételezés esetén a távhőszolgáltatás felfüggesztését, illetve
- c) a felhasználói berendezés ellenőrzését.

(9) Az önkormányzat jegyzője a (8) bekezdés szerinti határozatát az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilváníthatja.

A Távhő-szolgáltatási Közüzemi Szabályzat és az üzletszabályzat

52. § (1) A távhőszolgáltató, a felhasználó és a díjfizető közötti jogviszony általános szabályait - a kormány az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletével kiadott - a Távhő-szolgáltatási Közüzeti Szabályzat állapítja meg.

(2) A Távhő-szolgáltatási Közüzeti Szabályzatban foglaltakkal összefüggésben az önkormányzat képviselő-testülete rendeletben további részletes szabályokat határozhat meg.

53. § A felhasználói igénykielégítés és a távhőszolgáltatás részletes szabályait tartalmazó üzletszabályzatot a távhőszolgáltató köteles a felhasználók részére hozzáférhetővé tenni.

A felhasználói berendezés létesítése és működtetése

54. § (1) A felhasználói berendezés létesítése - más megállapodás hiányában - a felhasználási hely tulajdonosának kötelessége.

(2) A felhasználói hőközpont kiviteli tervének elkészítéséhez a távhőszolgáltató köteles díjmentesen adatokat szolgáltatni.

(3) A lakóépületek és a vegyes célra használt épületek felhasználói hőközpontjainak kiviteli tervét a távhőszolgáltató köteles díjmentesen felülvizsgálni.

(4) A (3) bekezdés szerinti hőközpontok üzembe helyezési eljárásához a távhőszolgáltatót meg kell hívni, az eljárásban a távhőszolgáltató köteles közreműködni. A közreműködésért díj nem számítható fel.

(5) Az elkészült felhasználói berendezést a szolgáltatói berendezéssel - a szerződésben meghatározott feltételek mellett - csak a távhőszolgáltató kapcsolhatja össze. Ezzel egyidejűleg a távhőszolgáltató köteles felszerelni a távhőfogyasztás mérésére és elszámolására alkalmas, a mérőeszköz hitelességét tanúsító jellel ellátott mérőt. A hőközpontban vagy hőfogadó állomáson elhelyezett mérőeszközt a távhőszolgáltató üzemelteti.

(6) A távhőszolgáltatásba már bekapcsolt felhasználó csak a távhőszolgáltató előzetes hozzájárulásával

a) létesíthet új felhasználói berendezést;

b) helyezhet át, alakíthat át és - a szerződés felmondásának esetét kivéve - szüntethet meg meglévő felhasználói berendezést.

(7) A távhőszolgáltató előzetes hozzájárulásáról a felhasználót 30 napon belül köteles értesíteni. A hozzájárulás megtagadása esetén annak indokairól a felhasználót köteles tájékoztatni.

55. § (1) A felhasználói berendezés üzemeltetése és fenntartása - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - a felhasználó kötelessége.

(2) A szolgáltató tulajdonában lévő felhasználói berendezés, valamint a szolgáltatói hőközpontot a felhasználói berendezéssel a távhővezeték-hálózat részeként összekötő vezeték üzemeltetése és fenntartása, az ezzel kapcsolatos költségek viselése - a csatlakozási pontig bezárólag - a távhőszolgáltató feladata.

(3) A felhasználói berendezés üzemeltetője a folyamatos és biztonságos ellátás érdekében köteles az általa üzemeltetett berendezés üzemképes állapotáról gondoskodni.

A törvény 55. §-a a fogyasztók számára garanciális jellegű rendelkezést tartalmaz, amely szerint a szolgáltató tulajdonát képező felhasználói berendezések és a szolgáltatói hőközpontot a kapcsolt épületek felhasználói berendezéseivel (hőfogadóival) összekötő vezetékek üzemeltetése és fenntartása, valamint az ezzel kapcsolatos költségek viselése a távhőszolgáltató feladata. E rendelkezés a meglévő tulajdoni viszonyokat nem érinti.

Egyéb jogviszony

56. § (1) A távhőszolgáltató a nem a tulajdonát képező felhasználói berendezések, eszközök tulajdonosával (tulajdonosaival, a tulajdonosok megbízottjával) kötött szerződés alapján elláthatja a tulajdonos helyett a berendezések, eszközök üzemeltetését, karbantartását, felújítását.

(2) A felhasználói hőközpontot és a hőfogadó állomást, valamint az összekötő vezetéket magában foglaló helyiség, épületrész használatáért a tulajdonos a távhőszolgáltatótól térítésre nem tarthat igényt.

(3) A felhasználói hőközpont üzemeltetésére kötött szerződés tartalma kiterjedhet a hőközpont és a hőfogadó állomás működtetésén túl az épületben lévő épületrészek hőellátására is.

VII. Fejezet

ÁRMEGÁLLAPÍTÁS

57. § (1) A távhő legmagasabb hatósági árának megállapításával kapcsolatos szabályokat az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Ámt.) tartalmazza.

(2) A távhő termelésére és szolgáltatására vonatkozó árak (díjak) megállapításánál a következőkre kell tekintettel lenni:

a) az árnak ösztönözni kell a biztonságos és legkisebb költségű távhő termelésre és szolgáltatásra, a kapacitások hatékony igénybevételére, valamint a távhővel való takarékosagra;

b) az árak (díjak) megállapításánál figyelembe kell venni a folyamatos termelés és a biztonságos szolgáltatás indokolt költségeit, beleértve a szükséges tartalékkapacitáshoz kapcsolódó költségeket, valamint a hőt termelő létesítmény bezárásával, elbontásával kapcsolatos környezetvédelmi kötelezettségek teljesítésének indokolt költségeit is;

c) az árak megállapításánál figyelembe kell venni a kapcsolt és a megújuló energiaforrással történő energiatermelés kimutatható környezetvédelmi és gazdasági előnyeit.

(3) Az engedélyes köteles nyilvántartási és elszámolási rendszerét úgy kialakítani, hogy az megfeleljen az Ámt.-ben és a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvényben előírtaknak, és tegye lehetővé az árak és díjak átláthatóságát.

VIII. Fejezet

VEGYES ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

58. § (1) E törvény 54-55. §-ai nem érintik a hatálybalépésekor meglévő felhasználói berendezések tulajdonjogát, valamint az abból eredő jogokat és kötelezettségeket.

(2) E törvény 21-32. §-ainak hatálya nem terjed ki azokra a szolgáltatói hőközpontokat magában foglaló helyiségekre, amelyeket a törvény hatálybalépésekor a távhőszolgáltató az ingatlantulajdonossal kötött külön megállapodás alapján használ.

(3) A távhőszolgáltató jogosult az e törvény hatálybalépésekor meglévő vezetékjogot és használati jogot a jog létrejöttékor hatályos jogszabályok előírásainak megfelelően gyakorolni.

(4) A távhőszolgáltató a villamos energia termeléséről, szállításáról és szolgáltatásáról szóló 1994. évi XLVIII. törvény hatálybalépését megelőzően idegen ingatlanon megépült és üzembe helyezett, közterületnek nem minősülő idegen ingatlanon működő távhővezeték-hálózat vagy annak részét képező vezeték tekintetében, amennyiben azok elhelyezésére a vezetékjog alapítása az ingatlan-nyilvántartásba is bejegyzett módon nem történt meg, az ingatlan fekvése szerint illetékes felügyelőségtől 2010. december 31-ig kérheti, hogy fennmaradási engedélyt adjon ki, amelyben a vezetékjog fennálltát, és a keletkezésének időpontját a felügyelőség megállapítja. A felügyelőség jelen rendelkezés szerinti eljárására az Étv. 48. §-ában foglalt rendelkezések megfelelően irányadók, azzal az eltéréssel, hogy a felügyelőség műszaki-biztonsági okokból jogosult átalakítási kötelezettséget előírni, továbbá, hogy a távhőszolgáltatónak nem kell igazolnia építési jogosultságát. A felügyelőség vezetékjog fennálltát megállapító fennmaradási engedélye az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésre alkalmas okirat.

59. § (1) Az e törvény hatálybalépésekor érvényben lévő távhőtermelői és szolgáltatói működési engedélyek a (2)-(4) bekezdésekben foglalt eseteket kivéve hatályban maradnak.

(2) Azon távhőtermelők és szolgáltatók, amelyek e törvény rendelkezésénél fogva más engedélyező hatósághoz kerülnek, mint akitől érvényes működési engedéllyel rendelkeznek, az illetékes engedélyező hatóságtól e törvény hatálybalépésétől számított 90 napon belül új engedélyt kötelesek kérni. Igazgatási szolgáltatási díj ebben az esetben a kérelmezőt nem terheli. Az engedélyező hatóság jogerős határozatáig a már működő távhőtermelők és távhőszolgáltatók tevékenységüket tovább folytathatják.

(3) Azoknak a távhő-szolgáltatói engedélyeseknek, akik a törvény hatálybalépésekor az illetékes önkormányzat jegyzőjétől működési engedéllyel nem rendelkeznek, e törvény hatálybalépésétől számított 90 napon belül az illetékes önkormányzat jegyzőjétől működési engedélyt kell kérniük. Az önkormányzat jegyzője által kiadott működési engedély jogerőre emelkedésének napjával az engedélyesnek más engedélyező által kiadott engedélye érvényét veszti.

(4) A Hivatal engedélyezési hatáskörébe tartozó, de a Hivataltól engedéllyel nem rendelkező távhőtermelőknek e törvény hatálybalépésétől számított 90 napon belül a Hivataltól működési engedélyt kell kérniük. A Hivatal által kiadott működési engedély jogerőre emelkedésének napjával az engedélyesnek más engedélyező által kiadott engedélye érvényét veszti.

60. § (1) A kormány rendeletben állapítja meg

a) a Hivatal által kiszabható bírság mértékét [4. § (2) bekezdés];

- b) a távhőtermelő és a távhőszolgáltató létesítési és működési engedélyének tartalmi követelményeit, az engedélyezési eljárás további részletes szabályait és az engedély kiadásának feltételeit (12-13. §);
- c) az idegen ingatlanra vonatkozó jogokkal kapcsolatos eljárási szabályokat (21-32. §);
- d) a távhőtermelő és a távhőszolgáltató közötti jogviszony általános szabályait (35. §);
- e) a távhőszolgáltatás korlátozásának általános elveit (41. §);
- f) a fűtéshez és a használati melegvíz-készítéshez felhasznált hőmennyiség külön történő meghatározásának módját és feltételeit [43. § (3) bekezdés];
- g) a távhőszolgáltató, a felhasználó, a felhasználó megbízottja és a díjfizető közötti jogviszony általános szabályait (52. §);
- h) a távhő előállítására szolgáló megújuló energia hasznosításának szabályait [3. § m) pont];
- i) a távhőszolgáltatás árképzése átláthatóságának biztosítása érdekében, a távhőszolgáltatók által közérdekből közzéteendő adatok - különösen a távhőszolgáltatással kapcsolatos árszabályozás, költségek, bevételek, kiadások, beruházások, valamint az ezzel összefüggő műszaki információk - körét és a közzététel módját.

Fontos társadalmi érdek fűződik a távhőszolgáltatással ellátott lakások távhőszolgáltatással összefüggő költségeinek csökkentéséhez. Ennek alapvető eszköze lehet a távhőszolgáltató társaságok költséggazdálkodásának átláthatóvá, egymással összehasonlíthatóvá tétele. Ezt a célt szolgálja az a módosítás, amellyel lehetővé válik az, hogy a távhőszolgáltatók - a Korm. rendeletben meghatározott adatok mértékéig - adatközlésre legyenek kötelezettek. A fentiekkel összefüggésben a távhőszolgáltatás díjának árképzésekor az önkormányzatok a gazdasági és közlekedési miniszterrel egyetértésben állapítják meg a díjakat.

(2) A gazdasági és közlekedési miniszter rendeletben

a) a pénzügyminiszterrel egyetértésben megállapítja a Hivatal részére fizetendő díjak mértékét és a díjak fizetésére vonatkozó részletes szabályokat [5. § (2)-(3) bekezdések];

b) a pénzügyminiszterrel egyetértésben ellátja a távhőtermeléshez kapcsolódó, törvény által hatáskörébe utalt árhatósági feladatokat (61. §).

(3) Az önkormányzat képviselő-testülete rendeletben szabályozza a 6. § (2) bekezdésében és az 52. § (2) bekezdésében meghatározott, hatáskörébe utalt feladatokat.

(4) A központi költségvetési szervek vagyongazdálkodásában lévő létesítményből történő távhőtermelés és távhőszolgáltatás egyes kérdéseit, beleértve a berendezések fenntartását és üzemeltetését, valamint a felhasználók biztonságos ellátását - e törvény előírásainak figyelembevételével - az irányítást ellátó miniszter szabályozhatja.

61. § (1) E törvény - a (2) bekezdésben foglalt kivételével - 2005. július 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg a távhőszolgáltatásról szóló 1998. évi XVIII. törvény hatályát veszti.

(2) Az 5. § (4)-(11) bekezdéseiben foglalt rendelkezések 2005. november 1-jén lépnek hatályba.

(3) A Ket. 183. §-a nem lép hatályba.

(4)

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Ámt. Melléklete I. Legmagasabb ár pontjának az „A) Termékek” cím alatt a „403010-ből villamosenergia-termelői engedéllyel nem rendelkező villamosmű által közvetlenül vagy közvetve távhő-szolgáltatási célra értékesített gőz ára” és a „települési önkormányzat - fővárosban a Fővárosi Önkormányzat - képviselő-testülete” szövegrész, valamint a „403010-ből villamosenergia-termelői engedéllyel nem rendelkező villamosmű által közvetlenül vagy közvetve távhő-szolgáltatási célra értékesített melegített víz ára” és a „települési önkormányzat - fővárosban a Fővárosi Önkormányzat - képviselő-testülete” szövegrész.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Ámt. Melléklete I. Legmagasabb ár pontjának „B) Szolgáltatások” cím alatt a „714-26-2 Lakossági távfűtés és melegvíz-szolgáltatás díja” szövegrész helyébe a „40.30.90.0 Távhőszolgáltatás csatlakozási díja és lakossági távhőszolgáltatás díja” szövegrész lép.